# القرآن الکریم

آسان ترجمہ

# تعلیم القرآن

تکی په تکی
او روانه ترجمه

مولف:۔ ڈاکٹر محمد دین

اَمَّنْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَاَنْزَلَ لَكُمْ مِّنَ السَّمَآءِ

آیا چا پیدا کړل | آسمانونه | او زمکه | او رالېږلې کړے | تاسو د پاره | له آسمان نه

که هغه ذات چه آسمانونه او زمکه ئے پیدا کړي دي؟ او چا له آسمان نه تاسو د پاره باران

مَآءً ۚ فَاَنْۢبَتْنَا بِهٖ حَدَآئِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ ۚ مَا كَانَ لَكُمْ

اُوبه | پس وټوکول موږ | په دے سره | باغونه | ښائسته | نه وو (ممکن) | تاسو د پاره

اُورولو، نو بیا موږ د هغې (اوبو) په ذریعه ښائسته ښائسته باغونه راټوکولي دي، د استاسو د وس خبره

اَنْ تُنْۢبِتُوْا شَجَرَهَا ۗ ءَاِلٰهٌ مَّعَ اللّٰهِ ۗ بَلْ هُمْ قَوْمٌ

چه راټوکولے تاسو | اُونې د هغې | ایا بل څوک معبود شته | الله سره؟ | (نا) بلکه | دوي | یو ډله ده

نه ده چه د هغې باغونو اُونې موږ راټوکولے ایا د الله سره څوک بل معبود هم شته؟ (نا) بلکه دا هغه خلق دي چه (په څوک

يَّعْدِلُوْنَ ۝٦٠ اَمَّنْ جَعَلَ الْاَرْضَ قَرَارًا وَّجَعَلَ خِلٰلَهَآ

چه کاږه روان دي | آیا چا | جوړه کړله | زمکه | ځائے د قرارۍ | او جوړے کړل | په مینځ د دے کښے

کوږ) د لارے نه ګرځي دي بلکه هغه ذات چه زمکه ئے د قرارۍ ځائے کړو او په دے کښے ئے ئے ئې نهرونه

اَنْهٰرًا وَّجَعَلَ لَهَا رَوَاسِيَ وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا ۗ

نهرونه | او پیدا ئے کړل | په دے کښے | غرونه | او پیدا ئے کړله | په مینځ د دوو دریابونو کښے | پرده

جاري کړل او دے د پاره ئے غرونه جوړ کړل او د دوو دریابونو ترمینځه ئے دیوال ودرولو، آیا

ءَاِلٰهٌ مَّعَ اللّٰهِ ۗ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ۝٦١ اَمَّنْ

آیا بل معبود شته | د الله سره؟ | بلکه | اکثر په دوی کښے | نه پوهیږي. | آیا څوک د

د الله سره بل څوک معبود شریک شته؟ بالکل نشته خو په دوی کښے اکثر خلق نه پوهیږي. که هغه ذات

يُّجِيْبُ الْمُضْطَرَّ اِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوْٓءَ وَيَجْعَلُكُمْ

چه جواب ورکوي | ناقلاره ته | هر کله چه دعا ؤبلي هغه | او لرے کوي | تکلیف | او جوړوي تاسو

چه د ناقلاره بنده دعا اوري هر کله چه هغه ورته بلنه کوي او مصیبت ترے لرے کوي او تاسو ئے په زمکه

خُلَفَآءَ الْاَرْضِ ۗ ءَاِلٰهٌ مَّعَ اللّٰهِ ۗ قَلِيْلًا مَّا تَذَكَّرُوْنَ ۝٦٢

نائبان | (په) زمکه (کښے) | آیا بل معبود شته | د الله سره | ډیر لږ | تاسو نصیحت حاصلوئ

بانې اختیار مند کړي یئ، آیا د الله سره بل څوک معبود شریک شته (نشته) خو تاسو ډیر کم نصیحت قبلوئ.

اَمَّنْ يَّهْدِيْكُمْ فِيْ ظُلُمٰتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَنْ يُّرْسِلُ

ایا څوک د | چه لاره ښائي تاسو ته | په تیارو کښے | د بیابانو | او د دریاب | او څوک | رالېږي

که هغه ذات چه تاسو ته د اُوچه او د سمندر په تورو تیارو کښے لارے ښائي، او هغه ذات چه د خپل

الرِّيٰحَ بُشْرًاۢ بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهٖ ۗ ءَاِلٰهٌ مَّعَ اللّٰهِ ۗ

هواګانے | زیرے ورکوونکي | وړاندې | له رحمت (باران) څخه نه | ایا بل معبود شته | د الله سره؟

(باران د) رحمت نه وړاندې زیرے ورکوونکي بادونه رالیږي. ایا د الله سره بل څوک معبود هم شته؟

تَعٰلَى اللّٰهُ عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ﴿٦٣﴾ اَمَّنْ يَّبْدَؤُا الْخَلْقَ
ډیر لوی دی | الله | له هغه څه نه | چه دوی ئې شریک نیسي | ایا څوک دے | چه په اول ځل پیدا کوی | مخلوق
الله تعالیٰ د دوی د جوړو کړو شریکانو نه ډیر اوچت دے. بلکه هغه ذات چه مخلوقات ئې په اول ځل پیدا کړل
ثُمَّ يُعِيْدُهٗ وَمَنْ يَّرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ ؕ
بیا به | دوباره پیدا کوی هغه | او څوک | رزق درکوی تاسو ته | له آسمان | او د زمکے نه
او بیا به ئې سر دوباره پیدا کوی او که هغه ذات چه تاسو له د آسمان نه او د زمکے نه روزی درکوی.
ءَاِلٰهٌ مَّعَ اللّٰهِ ؕ قُلْ هَاتُوْا بُرْهَانَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ
آیا بل معبود شته | د الله سره | ووایه | راوړئ | خپل دلیل | که چرے یئ تاسو
آیا الله تعالیٰ سره څوک بل معبود هم شته؟ (اے نبی!) ته ورته ووایه چه خپل دلیل راوړاندے کړئ که تاسو
صٰدِقِيْنَ ﴿٦٤﴾ قُلْ لَّا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ
رښتینی | ووایه | نه پوهیږی | هغه څوک چه | په آسمانونو | او زمکه کښے دی
رښتینی یئ. ورته ووایه چه په آسمانونو کښے او د زمکے په مخ بغیر د الله تعالیٰ نه بل هیڅوک په غیبو
الْغَيْبَ اِلَّا اللّٰهُ ؕ وَمَا يَشْعُرُوْنَ اَيَّانَ يُبْعَثُوْنَ ﴿٦٥﴾ بَلِ
په غیبو | سیوا | د الله نه | او نه پوهیږی | چه کله به | دوی راپاڅولے شی | بلکه
نه پوهیږی، او دوی خود دومره هم خبر نه دی چه کله به (سر دوباره) راژوندی کیږی. بلکه
ادّٰرَكَ عِلْمُهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ ۚ بَلْ هُمْ فِيْ شَكٍّ مِّنْهَا ۚ
ختم شوے دے | علم د دوی | د آخرت په حقله | بلکه | دوی | په شک کښے دی | له دے نه
د آخرت په حقله خو د دوی خپل علم هیڅ نه دے. بلکه دا خلق خو په خپله د آخرت په حقله هم په شک کښے پراته
بَلْ هُمْ مِّنْهَا عَمُوْنَ ﴿٦٦﴾ وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا ءَاِذَا كُنَّا ع ٥
بلکه | دوی | له دے نه | ړانده دی | او وائی | هغه خلق چه | کافران دی | آیا هر کله چه شو موږ
دی نا. بلکه دوی د هغے د طرف نه ځانونه ړانده کړی دی. او دا کافران وائی چه آیا هر کله موږ او زموږ مشران
تُرٰبًا وَّاٰبَآؤُنَآ اَئِنَّا لَمُخْرَجُوْنَ ﴿٦٧﴾ لَقَدْ وُعِدْنَا هٰذَا
خاورے | او زموږ پلاران (هم) | (نو) آیا موږ به | بهر ته راوویستلے شو؟ | بیشکه | وعده شوے ده | د دے
خاورے شو نو آیا موږ به دوباره ژوندی کولے شو؟ دا وعده دے وړاندے هم موږ سره
نَحْنُ وَاٰبَآؤُنَا مِنْ قَبْلُ ۙ اِنْ هٰذَآ اِلَّآ اَسَاطِيْرُ
موږ سره | او زموږ پلار نیکه سره | له دے نه وړاندے | نه دی | دا | مګر | قیصے
او زموږ پلار نیکه سره شوی ده، دا هسے د مخکنو خلقو (جوړے کړے) قیصے
الْاَوَّلِيْنَ ﴿٦٨﴾ قُلْ سِيْرُوْا فِي الْاَرْضِ فَانْظُرُوْا كَيْفَ كَانَ
د مخکنو خلقو | ووایه | ګرځئ | په زمکه کښے | بیا وګورئ | څنګه | شو
دی. ورته ووایه چه په زمکه کښے وګرځئ او وګورئ چه د مجرمانو

عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ ﴿٦٩﴾ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُن فِي ضَيْقٍ

انجام | د ګناهګارو | او ته غم مه کوه | په دوی باندې | او مه کیږه ته | زړه تنګی

انجام څنګه شو ؟ او ته د دوی په حال غم مه کوه ، او د دوی په فریبونو خپل

مِّمَّا يَمْكُرُونَ ﴿٧٠﴾ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ

له هغه څه نه چه دوی یې فریب کوی | او دوی وائی | کله به وی | دا | وعده | که چرې یئ تاسو

زړه مه تنګوه ، او دوی وائي چه دا وعده به کله پوره کیږي که چرې تاسو

صَادِقِينَ ﴿٧١﴾ قُلْ عَسَىٰ أَن يَكُونَ رَدِفَ لَكُم بَعْضُ الَّذِي

رښتینی | ووایه | شاید | چه شوې وی | نزدې تاسو ته | ځنې | هغه څه چه

رښتیني یئ ؟ اے پیغمبره ! ته ورته ووایه چه کیدے شي چه تاسو کوم عذاب د ومره په تلوار غواړئ د هغې

تَسْتَعْجِلُونَ ﴿٧٢﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ

په تلوار غواړئ تاسو | او بیشکه | ستا رب | لویٔ فضل والا دے | په خلقو باندې | او لیکن

یو سر په تاسو باندې لګیدلے وي . او بیشکه ستا رب په خلقو ډیر مهربان دے خو اکثر

أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٧٣﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَعْلَمُ مَا تُكِنُّ

اکثر په دوی کښې | شکر نه کوی | او بیشکه | ستا رب | خامخا پوهیږی | څه چه پټوی

خلق شکر نه کوي . او بیشکه ستا رب ته هر څه معلوم دي څه چه دوی په

صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٤﴾ وَمَا مِنْ غَائِبَةٍ فِي السَّمَاءِ

د دوی سینې | او څه چه | دوی ښکاره کوی | او نه دے | هیڅ غائب | په آسمان کښې

زړونو کښې پټوي او څه کارونه چه په ښکاره کوي . او په آسمان کښې یا په ځمکه کښې داسې هیڅ څیز

وَالْأَرْضِ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ ﴿٧٥﴾ إِنَّ هَٰذَا الْقُرْآنَ يَقُصُّ

او ځمکه (کښې) | مګر | هغه په کتاب | واضحه کښې | بیشکه | دا | قرآن | بیانوی

پټ نشته چه هغه په واضح کتاب (لوح محفوظ) کښې درج نه وي . بیشکه چه دا قرآن بني اسرائیلو ته هغه

عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَكْثَرَ الَّذِي هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٧٦﴾ وَإِنَّهُ

په بنی اسرائیلو باندې | اکثر هغه خبرې چه | دوی په هغې کښې | اختلاف کوی | او بیشکه دا

اکثرې خبرې څرګندوي چه دوی په کښې (تراوسه) اختلاف کوي ، او دا کتاب د

لَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٧٧﴾ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُم

هدایت | او رحمت دے | د مؤمنانو دپاره | بیشکه | ستا رب به | فیصله وکړی | د دوی ترمینځه

ایماندارو په حقله د هدایت ذریعه او عین رحمت دے . بیشکه چه ستا رب به د دوی ترمینځه په خپل حکم

بِحُكْمِهِ ۚ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ﴿٧٨﴾ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ

په خپل حکم سره | او دے | زبردست دے | پوهه دے | پس توکل کوه | په الله

فیصله وکړي او هغه د ټولو خاوند دے په هر څه پوهه دے . نو ته په الله تعالیٰ باندې باور ساته

إِنَّكَ عَلَى الْحَقِّ الْمُبِينِ ﴿٧٩﴾ إِنَّكَ لَا تُسْمِعُ الْمَوْتَىٰ وَلَا تُسْمِعُ

بېشکه ته يې | په حق (دين) | واضح | بېشکه ته | نه شې آورولې | مړو ته | او نه شې آورولې

بېشکه ته جاري يې په حقه روان يې. بېشکه ته مړو ته خپلې خبرې نه شې آورولې ، او نه کڼو ته

الصُّمَّ الدُّعَاءَ إِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِينَ ﴿٨٠﴾ وَمَا أَنتَ بِهَادِي الْعُمْيِ

کڼو ته | آواز د بلنې | هر کله چه | دوی مخ وګرځوي | شا کوونکي | او نه يې ته لار ه ښوونکې | ړندو ته

خپل آواز آورولې شې څه وخت چه هغوی شاګرځي او روان شي. او نه ته ړندو ته چه په ګمراهۍ کښې پراته

عَن ضَلَالَتِهِمْ ۖ إِن تُسْمِعُ إِلَّا مَن يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُم

د دوی د ګمراهۍ نه | نه شې آورولې ته | مګر | هغه چا ته چه ايمان لري | زمونږ په آيتونو | پس هم دوی

دي لاره ښودلې نه شې ته خو صرف هغو خلقو ته آورولې شې چه زمونږ په آيتونو ايمان راوړي او هغه

مُّسْلِمُونَ ﴿٨١﴾ وَإِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا لَهُمْ

فرمانبردار دي | او هر کله چه | پوره شي | وعده (د عذاب) | په دوی | (نو) مونږ به راوباسو | دوی د پاره

فرمانبردار دي ، او هر کله چه (د الله تعالیٰ) وعده د دوی په حق کښې پوره شي نو مونږ به ورله د ځمکې

دَابَّةً مِّنَ الْأَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ أَنَّ النَّاسَ كَانُوا بِآيَاتِنَا

يو څناور | له ځمکې نه | چه خبرې به کوي د وګسره | چه | خلقو به | زمونږ په آيتونو

نه يو څناور راوباسو چه خبرې به ورسره کوي ، چه دې خلقو زمونږ په آيتونو يقين

لَا يُوقِنُونَ ﴿٨٢﴾ وَيَوْمَ نَحْشُرُ مِن كُلِّ أُمَّةٍ فَوْجًا مِّمَّن

يقين نه لرلو | او په کومه ورځ | چه مونږ جمع کړو | له هر يو امت نه | يوه ډله | د هغو خلقو چه

نه لرلو . او په کومه ورځ چه مونږ د هر يو امت نه د هغه خلقو يو ټولې راغونډ کړو چه زمونږ ايتونه

يُكَذِّبُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿٨٣﴾ حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوا

دروغ به ئې ګڼړل | زمونږ آيتونه | بيا دوی به | تقسيم کړې شي (په ډلو کښې) | ترڅو چه | هر کله دوی راشي

ئې دروغ ګڼړل نو هغوی به په ډلو کښې تقسيم کړې شي . ترڅو چه هر کله هغوی راشي

قَالَ أَكَذَّبْتُم بِآيَاتِي وَلَمْ تُحِيطُوا بِهَا عِلْمًا أَمَّاذَا

وَ به فرمائي (الله) | آيا دروغ ګڼړلې ؤ تاسو | زما آيتونه | او احاطه نه وه کړې تاسو | په هغې | په علم سره | يا نور څه

نو الله به وُ فرمائي چه آيا تاسو زما آيتونه دروغ ګڼړل ؟ حال دا چه تاسو پرې ځان پوهه کړې هم نه وو ، يا د د

كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٨٤﴾ وَوَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِم بِمَا ظَلَمُوا

به تاسو کول . | او واقع شو | حکم (د عذاب) | په دوی باندې | ځکه چه | دوی ظلم وُکړو

نه علاوه) نور مو څه څه (خراب) کارونه کول . او د هغوی د ظلم په وجه د هغوی په حق کښې به د عذاب وعده پوره

فَهُمْ لَا يَنطِقُونَ ﴿٨٥﴾ أَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا اللَّيْلَ لِيَسْكُنُوا

پس دوی به | خبرې نه کوي | آيا دوی نه دي کتلي | چه مونږ | جوړه کړه | شپه | چه دوی آرام وکړي

شي او هغوی به خبره هم نه شي کولې آيا دوی وُ نه ليدل چه مونږ شپه جوړه کړه چه دوی په کښې آرام

ع ۶

فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٨٦﴾

په هغه کښې | او ورځ | روښانه شوے | بیشکه | په دے کښې | نخښې دی | هغه قوم د پاره | چه ایمان لري

ویده کیږي او ورځ مو روښانه جوړه کړے ده ، بیشکه په دے کښې هغو خلقو د پاره نخښې دي چه ایمان راوړي

وَيَوْمَ يُنفَخُ فِي الصُّورِ فَفَزِعَ مَن فِي السَّمَاوَاتِ

او په کومه ورځ | چه پوک وهلے شي | په شپیلئ کښې | نو دوي به ویریږي | هغه څوک چه | په آسمانونو کښې دي

او په کومه ورځ چه شپیلئ پوک وهلے شي ، نو څوک چه په آسمانونو او په زمکه کښې موجود دي

وَمَن فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَن شَاءَ اللَّهُ ۚ وَكُلٌّ أَتَوْهُ

او هغه څوک چه | په زمکه کښې دي | سیوا د هغه چا نه چه | وغواړي الله | او | ټول به | د دهٔ په مخکښې راځي

هغه ټول به وویریږي خو څوک چه الله وغواړي او ټول به ورته (د ذکرنه) ذوړند

دَاخِرِينَ ﴿٨٧﴾ وَتَرَى الْجِبَالَ تَحْسَبُهَا جَامِدَةً وَهِيَ تَمُرُّ

عاجزه شوي | او ته به ووینې | غرونه | چه گمان کوے ته په هغو باندې | په ځائے ولاړ | او هغه به | روان دي

راروان وي ۔ او ته چه دے غرونو ته گورے نو دا خیال به کوے چه پاخهٔ په ځائے ولاړ دي حال دا چه دا

مَرَّ السَّحَابِ ۚ صُنْعَ اللَّهِ الَّذِي أَتْقَنَ كُلَّ شَيْءٍ ۚ إِنَّهُ

په شان د تللو | د وریځو | کاریگري | د الله | چا چه | مضبوط جوړ کړو | هر یو څیز | بیشکه دے

به د وریځو غوندې الوزي ، دا د الله تعالیٰ کاریگري ده چه هر څیز ئے ډیر مضبوط جوړ کړے دے ، هغه

خَبِيرٌ بِمَا تَفْعَلُونَ ﴿٨٨﴾ مَن جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِّنْهَا

خبردار دے | په هغه څه چه | تاسو ئے کوئ | څوک چه راشي | د نیکئ سره | نو هغه د پاره | بهتري ده | له هغې نه

ستاسو په کارو نو ښهٔ خبردے ۔ څوک چه نیکي راوړاندې کړي نو هغهٔ له به (ډیر) غوره اجر ورکړے شي

وَهُم مِّن فَزَعٍ يَوْمَئِذٍ آمِنُونَ ﴿٨٩﴾ وَمَن جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ

او دوي | له ویرے نه | د دغے ورځے | به په امن وي | او څوک چه راشي | د بدئ سره

او دا سے خلق به د دغے ورځے د ویرے نه په امن کښې وي ، او څوک چه بدي را مخکښې کړي نو

فَكُبَّتْ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا

پس اړولی به اچولے شي | مخونه د دوي | په دوزخ کښې | تاسو ته به سزا نهٔ شي درکولے | مگر د هغه عملونو چه

پړمخې به په دوزخ کښې ارتاؤ کړے شي (او ویلے به شي) چه تاسو ته صرف د هغو عملونو سزا درکولے

كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٠﴾ إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ رَبَّ هَٰذِهِ الْبَلْدَةِ

تاسو به کول | بیشکه چه | حکم شوے دے ماته | چه زهٔ عبادت وکړم | د رب | د دے ښار

شي چه تاسو به دنیا کښې کول ۔ ماته خو صرف دا حکم شوے دے چه زهٔ د دے ښار (مکے) د مالک عبادت وکړم

الَّذِي حَرَّمَهَا وَلَهُ كُلُّ شَيْءٍ ۖ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ

کوم چه | دهٔ عزتمند کړے دے | او هم د دهٔ دے | هر یو څیز | او ماته حکم شوے دے | چه یم زهٔ

چا چه دے ښار ته عزت بخښلے دے او هر څهٔ د هغهٔ دي او ماته دا حکم شوے دے چه (د هغهٔ)

مِنَ الْمُسْلِمِيْنَ ﴿۹۱﴾ وَاَنْ اَتْلُوَا الْقُرْاٰنَ ۚ فَمَنِ اهْتَدٰى

لہ مسلمانانو نہ | او چہ | تلاوت ئې کوم زۀ | د قرآن | پس څوک چہ | لاره ئې بیا موندې

فرمانبردارو د اوسیږم او دا چہ قرآن مجید ئې اَوَروم ، نو څوک چہ سمہ لاره ونیسی

فَاِنَّمَا يَهْتَدِيْ لِنَفْسِهٖ ۚ وَمَنْ ضَلَّ فَقُلْ اِنَّمَآ اَنَا

نو بیشکہ | هغهٔ لار بیا موندہ | خپل ځان د پاره | او څوک چہ | بے لارې شو | پس ووایہ | بیشکہ زۀ

نو د ځان د پاره بہ ئې نیسی ، او څوک چہ گمراه پاتې شی نو تہ ووایہ چہ زۀ خو صرف

مِنَ الْمُنْذِرِيْنَ ﴿۹۲﴾ وَقُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ سَيُرِيْكُمْ اٰيٰتِهٖ

لہ ویروونکو نہ یم | او ووایہ | ټول تعریفونہ | الله د پاره دی | ژر بہ ویرزی وښائی تاسو تہ | خپلے نخښے

(د الله د نافرمانئ د انجام نہ) ویروونکے یم . او دا ووایہ چہ ټول تعریفونہ الله لره دی او هغه بہ درتہ ژر ژر خپلے نخښے

فَتَعْرِفُوْنَهَا ؕ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُوْنَ ﴿۹۳﴾

بیا بہ تاسو وپیژنئ هغه | او نۀ دے | ستا رب | بے خبره | لہ هغه څۀ نہ | چہ تاسو ئې کوئ .

وښائی نو تاسو بہ ئې وپیژنئ ، او ستا رب ستاسو د کارونو نہ بے خبره نۀ دے .

سُوْرَةُ الْقَصَصِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ ثَمَانٌ وَّثَمَانُوْنَ اٰيَةً وَّتِسْعُ رُكُوْعَاتٍ | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

سورة قصص پہ مکہ کښے نازل شوے | (شروع) د الله پہ نوم چہ نوے مهربان ډیر زیات رحم کوونکے دے | دے کښے ۸۸ آیتونہ او ۹ رکوع گانې دی

د الله پہ نامہ شروع کوم چہ نوے مهربان د ډیر زیات رحم خاوند دے

طٰسٓمّٓ ﴿۱﴾ تِلْكَ اٰيٰتُ الْكِتٰبِ الْمُبِيْنِ ﴿۲﴾ نَتْلُوْا عَلَيْكَ مِنْ نَّبَاِ

طٰسٓمّٓ | دا | آیتونہ | د کتاب | روښانہ دی | لولو مونږ | پہ تا | څۀ حال

طٰسٓمّٓ ، دا د یو داسے کتاب آیتونہ دی چہ ښکاره بیان کوی ، مونږ د موسیٰ او د فرعون

مُوْسٰى وَفِرْعَوْنَ بِالْحَقِّ لِقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ﴿۳﴾ اِنَّ فِرْعَوْنَ

د موسیٰ | او د فرعون | پہ رښتیا | هغو خلقو د پاره | چہ ایمان لری | بیشکہ | فرعون

رښتینی حالات تا تہ د هغو خلقو پہ خاطر اَوروو چہ ایمان والا دی . بیشکہ چہ فرعون (د مصر

عَلَا فِي الْاَرْضِ وَجَعَلَ اَهْلَهَا شِيَعًا يَّسْتَضْعِفُ

سرکشی وکړه | پہ زمکہ کښے | او جوړ کړی ئې وو | خلق د هغے | ټولی ټولی | هغهٔ کمزورے کړے وو

پہ زمکہ کښے ډیر اوچت شوے وو او د هغے ملک خلق ئې ټولی ټولی کړی وو چہ د یو ټولی (بنی اسرائیل) زور

طَآئِفَةً مِّنْهُمْ يُذَبِّحُ اَبْنَآءَهُمْ وَيَسْتَحْيٖ نِسَآءَهُمْ ؕ اِنَّهٗ

یو ټولے | لہ هغوی نہ | ذبح کول بہ ئې | ځامن د هغوی | او ژوندئ بہ ئې پریښودے | لونړه د هغوی | بیشکہ دے

بہ ئې کمولو د هغوی ځامن بہ ئې حلالول او جینکئ بہ ئې ژوندئ پریښودے (چہ وینځے ئې کوی) هغه ډیر

كَانَ مِنَ الْمُفْسِدِيْنَ ﴿۴﴾ وَنُرِيْدُ اَنْ نَّمُنَّ عَلَى الَّذِيْنَ

وو | لہ فساد کوونکو نہ | او مونږ غوښتل | چہ مونږ احسان وکړو | پہ هغو خلقو چہ

لوئے فسادی سړے وو . او مونږ تہ دا منظوره وه چہ د کوم ټولی زور کمولے شی پہ

اسْتُضْعِفُوْا فِی الْاَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ اَىِٕمَّةً وَّنَجْعَلَهُمُ الْوٰرِثِیْنَ ۵

چه کمزوري ګڼلې شوي وو | په زمکه کښې | او مونږ جوړ کړو دوی | پیشوایان | او مونږ جوړ کړو دوی | وارثان

هغوئ باندې احسان وکړو او دوئ (د ملک) سرداران جوړ کړو او هم دوئ (د دې) وارثان جوړ کړو.

وَنُمَكِّنَ لَهُمْ فِی الْاَرْضِ وَنُرِیَ فِرْعَوْنَ وَهَامٰنَ

او مونږ طاقتور کړو | دوی | په زمکه کښې | او مونږ وښایو | فرعون | او هامان

او په ملک کښې ورله بنې مضبوطې کړو ، او فرعون او هامان او د دوی لښکرو ته د دې (کمزورو)

وَجُنُوْدَهُمَا مِنْهُمْ مَّا كَانُوْا یَحْذَرُوْنَ ۶ وَاَوْحَیْنَاۤ

او لښکرو د دوی ته | د دې (کمزورو د لاس) نه | هغه څیز | د کوم نه چه دوی ویریدل | او مونږ الهام راولیږلو

د لاسه هم هغه (انجام) وښایو د کوم نه چه دوی ویریدل . او مونږ د موسیٰ مور

اِلٰۤى اُمِّ مُوْسٰۤى اَنْ اَرْضِعِیْهِ ۚ فَاِذَا خِفْتِ عَلَیْهِ فَاَلْقِیْهِ

د موسیٰ د مور طرف ته | چه ته پئ ورکوه دهٔ ته | پس هرکله چه | ته وویریږې | په دهٔ | نو وغورزوه دے

ته الهام وکړو چه ته دهٔ له تئ ورکوه نو هرکله چه پرے ته وویریږے ، نو په دریاب کښې

فِی الْیَمِّ وَلَا تَخَافِیْ وَلَا تَحْزَنِیْ ۚ اِنَّا رَاۤدُّوْهُ اِلَیْكِ

په دریاب کښې | او مهٔ ویریږه | او مهٔ غم کوه | بیشکه مونږ به | دے واپس کړو | ستا طرف ته

ئې واچوه او هیڅ اندیښنه مهٔ کوه او هیڅ غم مهٔ کوه مونږ به دا بچے تا ته پسته درکړو

وَجَاعِلُوْهُ مِنَ الْمُرْسَلِیْنَ ۷ فَالْتَقَطَهٗۤ اٰلُ فِرْعَوْنَ لِیَكُوْنَ

او جوړ به کړو دے | له پیغمبرانو نه | بیا راوچت کړلو دے | د فرعون د کور خلقو | چه شي

او دے به د خپلو پیغمبرانو نه یو پیغمبر جوړ کړو نو د فرعون خلقو موسیٰ (د دریاب نه) راوچت کړو چه د

لَهُمْ عَدُوًّا وَّحَزَنًا ؕ اِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَامٰنَ وَجُنُوْدَهُمَا

دوئ د پاره | دښمن | او سبب د غم | بیشکه | فرعون | او هامان | او لښکرے د دوی

هغوئ د دښمنئ او د غم باعث شي ، په دې کښې شک نشته چه فرعون ، هامان او د دوی لښکرے

كَانُوْا خٰطِـِٕیْنَ ۸ وَقَالَتِ امْرَاَتُ فِرْعَوْنَ قُرَّتُ عَیْنٍ

وو | خطا کوونکي | او ووئیل | ښځې | د فرعون | یخوالے | د سترګو دے

ټول په غلطئ وو او د فرعون ښځې ووئیل چه دا (هلک) زما او ستا د دواړو د پاره

لِّیْ وَلَكَ ؕ لَا تَقْتُلُوْهُ ۖۗ عَسٰۤى اَنْ یَّنْفَعَنَاۤ اَوْ نَتَّخِذَهٗ

ما د پاره | او تا د پاره | دے مهٔ وژنئ | شاید | چه دے مونږ له نفع راکړي | یا مونږ ونیسو دے

د سترګو یخوالے دے ، دے مهٔ وژنئ ، کیدے شي چه مونږ ته فائده راکړي یا ئې ځان له

وَلَدًا وَّهُمْ لَا یَشْعُرُوْنَ ۹ وَاَصْبَحَ فُؤَادُ اُمِّ مُوْسٰى فٰرِغًا ؕ

ځوئے | او دوی | نهٔ پوهیدل | او شو | زړهٔ | د موسیٰ د مور | خالي (د قراره)

ځوئے کړو او هغوئ (په اصل حال) نهٔ پوهیدل ، او د موسیٰ د مور زړهٔ ناقلاره شو ،

إِنْ كَادَتْ لَتُبْدِي بِهِ لَوْلَا أَنْ رَبَطْنَا عَلَىٰ قَلْبِهَا لِتَكُونَ

بیشکه نژدې وه | دا چه ښکاره کړي | هغه | که چرې نه وې | محکم کړې موږ | زړه د دې | چه وي دا

نژدې وه چه د موسیٰ حال (د فرعون خلقو ته) ښکاره کړي که موږ د هغې زړه راټینګ کړې نه وې چه هغه دې په

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠﴾ وَقَالَتْ لِأُخْتِهِ قُصِّيهِ ۖ فَبَصُرَتْ

له یقین کوونکو نه | او (د موسیٰ مور) ووئیل | د ده خور ته | روانه شه د ده پسې | بیا ئې لیدلو دې

موږ کلک یقین وساتي. او هغې د موسیٰ خور ته ووئیل چه ته ورپسې درک وهه ، نو هغې موسیٰ ته د لرې

بِهِ عَنْ جُنُبٍ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١١﴾ وَحَرَّمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ

هغه | د لرې نه | او دوی | نه پوهیدل | او حرام کړې وو موږ | په ده باندې | دائي ګانې

نه (پټ پټ) کتل او د فرعون خلق پرې نه خبریدل ، او موږ د اول نه په هغه باندې دائي ګانې منع

مِنْ قَبْلُ فَقَالَتْ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَهُ

له وړاندې نه | پس (د موسیٰ خور) ووئیل | آیا زه ودښایم تاسو ته | یو کور والا | چه د ده پرورش وکړي

کړې وې (چه د چا تې ئې نه اخستو) نو د موسیٰ خور ووئیل چه آیا زه درته د یو داسې کور پته وښایم چه د دې ماشوم

لَكُمْ وَهُمْ لَهُ نَاصِحُونَ ﴿١٢﴾ فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ أُمِّهِ كَيْ

تاسو د پاره | او هغوی به | د ده | خیر خواه هم وي | نو موږ پسته کړو دې | د ده د مور طرف ته | د پاره د دې چه

پالنه به درله کوي او د ده خیر به هم غواړي. نو موږ هغه خپلې مور ته پسته ورسولو چه د هغې

تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ وَلِتَعْلَمَ أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَٰكِنَّ

یخې وي | سترګې د دې | او غمژنه نه شي | او چه پوهه شي | چه بیشکه | وعده | د الله | رښتیا ده | او لیکن

سترګې پرې یخې وي او چه غمژنه نه وي او چه په دې پوهه شي چه د الله تعالیٰ وعده حقه ده خو

أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٣﴾ وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَاسْتَوَىٰ آتَيْنَاهُ

اکثر له دوی نه | نه پوهیږي | او هر کله چه | دې ورسیدلو | خپلې ځوانئ ته | او پوره (توانا) شو | نو موږ ورکړه ده ته

اکثر خلق په دې (خبره) نه پوهیږي او کله چه موسیٰ خپلې ځوانئ ته ورسیدو او پوره تکړه ورشو

حُكْمًا وَعِلْمًا ۚ وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٤﴾ وَدَخَلَ

حکمت | او علم | او د غه شان | موږ بدله ورکوو | نیکانو ته | او دې داخل شو

نو موږ ورته حکمت او علم ورکړو او موږ نیکانو خلقو ته هم دغسې بدله ورکوو . او (یوه ورځ) موسیٰ په

الْمَدِينَةَ عَلَىٰ حِينِ غَفْلَةٍ مِنْ أَهْلِهَا فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ

په ښار کښې | په وخت | د غفلت کښې | د اوسیدونکو د هغې | پس بیا مونده ده | په دغه کښې | دوه سړي

په داسې وخت کښې ښار ته ورننوتو چه د هغه ځائې خلق غافله وو ، نو هلته ئې دوه تنه سړي په

يَقْتَتِلَانِ هَٰذَا مِنْ شِيعَتِهِ وَهَٰذَا مِنْ عَدُوِّهِ ۖ فَاسْتَغَاثَهُ

چه جګړه ئې کوله | دا (یو خو) | د ده د قوم وو | او دا (بل) | د ده د دښمنانو نه | پس فریاد وکړو ده ته

جنګ ولیدل دا (یو) خو د ده د قوم (بني اسرائیل) نه وو او بل د ده د دښمنانو نه وو ، نو کوم تن چه د ده د

الَّذِیْ مِنْ شِیْعَتِهٖ عَلَى الَّذِیْ مِنْ عَدُوِّهٖ ۙ فَوَكَزَهٗ مُوْسٰى

هغه چا چه | د دهٔ د قوم نه وو | په خلاف د هغه چا | چه د دهٔ د دښمنانو نه وو | پس سوک ورکړو هغهٔ ته | موسیٰ

قوم سړے وو هغهٔ د دښمن قوم د سړی په مقابله کښے د موسیٰ نه مدد وغوښتلو، نو موسیٰ ورله یو سوک ورکړو

فَقَضٰى عَلَیْهِ ۖ قَالَ هٰذَا مِنْ عَمَلِ الشَّیْطٰنِ ؕ اِنَّهٗ عَدُوٌّ

نو کار ئے تمام کړو | د هغهٔ | دهٔ ووئیل | دا (خو) | یو شیطانی حرکت دے | بیشکه هغه | دښمن دے

نو هغه په ځائے سوړ شو، موسیٰ ووئیل دا خو یو شیطانی کار وشو ، بیشکه چه شیطان ښکاره دښمن دے

مُّضِلٌّ مُّبِیْنٌ ﴿۱۵﴾ قَالَ رَبِّ اِنِّیْ ظَلَمْتُ نَفْسِیْ

ګمراه کوونکے | ښکاره | دهٔ ووئیل | اے زما ربه! | بیشکه ما | ظلم وکړو | په خپل ځان

چه سړے په غلطه لاره اچوی ، موسیٰ ووئیل چه اے زما ربه! ما په خپل ځان ظلم وکړو

فَاغْفِرْ لِیْ فَغَفَرَ لَهٗ ؕ اِنَّهٗ هُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِیْمُ ﴿۱۶﴾

پس معاف کړه ما | نو معافی ئے وکړه دهٔ ته | بیشکه هم دے | بخښونکے | مهربان دے.

پس ته زما نه معافی وکړه نو الله تعالیٰ ورته معافی وکړه ، بیشکه چه هغه بخښونکے مهربان دے

قَالَ رَبِّ بِمَاۤ اَنْعَمْتَ عَلَیَّ فَلَنْ اَكُوْنَ ظَهِیْرًا

دهٔ ووئیل | اے زما ربه! | لکه چه | تا انعام وکړو | په ما | پس هیڅ کله به نهٔ | یم زهٔ | مددګار

موسیٰ ووئیل چه اے زما ربه! تا چه په ما کوم احسان کړے دے نو زهٔ به هیچرے د مجرمانو مددګار

لِّلْمُجْرِمِیْنَ ﴿۱۷﴾ فَاَصْبَحَ فِی الْمَدِیْنَةِ خَآىِٕفًا یَّتَرَقَّبُ فَاِذَا

د مجرمانو | پس صبا کړو دهٔ | په ښار کښے | ویریدونکے | انتظار کوونکے | پس ناګهانه

نهٔ جوړیږم . الغرض په موسیٰ بانډې په ښار کښے د ویرے او انتظار په حالت کښے صبا شو نو څهٔ ګوری چه

الَّذِی اسْتَنْصَرَهٗ بِالْاَمْسِ یَسْتَصْرِخُهٗ ؕ قَالَ لَهٗ مُوْسٰۤى

هم هغه سړے | چه مدد ئے غوښتے وو | پرون | هغهٔ دهٔ ته فریاد کولو | دوئیل | دهٔ ته | موسیٰ

پرون ترے نه کوم سړی امداد غوښتے وو هغه ورته بیا (د کاسه اداد پاره) آواز ونه کوی ، موسیٰ ورته ووئیل چه ته

اِنَّكَ لَغَوِیٌّ مُّبِیْنٌ ﴿۱۸﴾ فَلَمَّاۤ اَنْ اَرَادَ اَنْ یَّبْطِشَ بِالَّذِیْ

بیشکه تهٔ | ګمراه یې | ښکاره | بیا هر کله چه | دهٔ اراده وکړه | چه لاس وروا چوی | هغه چا ته چه

خو ښکاره بے لارے سړے یې ؟ نو څهٔ وخت چه موسیٰ هغه سړی ته لاس وراوږد کړو کوم چه د دواړو

هُوَ عَدُوٌّ لَّهُمَا ۙ قَالَ یٰمُوْسٰۤى اَتُرِیْدُ اَنْ تَقْتُلَنِیْ

هغه دښمن وو | د دے دواړو | دهٔ ووئیل | اے موسیٰ! | آیا تهٔ غواړے | چه تهٔ ما ووژنے

شریک دښمن وو نو هغه (اسرائیلی) ووئیل چه اے موسیٰ! آیا تهٔ ما هم هغسے وژل غواړے لکه

كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًۢا بِالْاَمْسِ ۖ اِنْ تُرِیْدُ اِلَّاۤ اَنْ تَكُوْنَ

لکه څنګه چه | تا وژلے دے | یو سړے | پرون | تهٔ نهٔ غواړے | مګر دا چه | تهٔ ډې شے

چه پرون دِ یو سړے وژلے وو ؟ تهٔ خو بس په دے ملک کښے خپل رُعب

جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ وَمَا تُرِيدُ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْمُصْلِحِينَ ﴿١٩﴾ وَجَاءَ

ظالم | په زمکه کښې | او ته نه غواړې | چه یې شې ته | له نیکانو نه | او راغے

کښېنول غواړې ، او دا نه غواړې چه سمه روغه د وکړې ، او یو سړے

رَجُلٌ مِّنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ يَسْعَىٰ قَالَ يَا مُوسَىٰ إِنَّ

یو سړے | د آخرے غاړے نه | د ښار | په منډه | ده وویل | اے موسیٰ | بیشکه

د ښار د بلې غاړې نه په منډه منډه راغے ، ورته وویل چه اے موسیٰ! دلباریان

الْمَلَأَ يَأْتَمِرُونَ بِكَ لِيَقْتُلُوكَ فَاخْرُجْ إِنِّي لَكَ

سرداران | مشورے کوی | ستا په حقله | چه ووژنی ستا | پس ته ووځه | بیشکه زه | تا د پاره

ستا په حقله مشورے کوی چه تا ووژنی نو ته (د ملک نه) بهر لاړ شه ، زه ستا خیر

مِنَ النَّاصِحِينَ ﴿٢٠﴾ فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ قَالَ رَبِّ

له نیک خواهانو نه یم | پس هغه راووتلو | د هغه ځائے نه | ویریدونکے | انتظار کوونکے | ده وویل | اے زما ربه

غواړم - نو موسیٰ د هغه ځائے نه د ویرے او پریشانئ په حال کښې ووتلو ، دائے وویل چه اے زما ربه!

نَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢١﴾ وَلَمَّا تَوَجَّهَ تِلْقَاءَ مَدْيَنَ قَالَ

نجات راکړه ماله | د ظالمانو له قوم نه | او هر کله چه متوجه شو | طرف د مدین ته | نو ووئے وئیل

ما د دے ظالمانو نه خلاص کړه ؛ او کله وخت چه موسیٰ د مدین اړخ ته روان شو نو دائے وویل

عَسَىٰ رَبِّي أَنْ يَهْدِيَنِي سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿٢٢﴾ وَلَمَّا وَرَدَ

امید لرم | چه زما رب به | ښائی ماته | نیغه | لاره | او هر کله چه | دے ورسیدو

چه امید دے چه خپل رب به راته سمه لاره ښائی - او بیا کله وخت چه د مدین د اوبو

مَاءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةً مِّنَ النَّاسِ يَسْقُونَ ۝ وَوَجَدَ

اوبو د مدین ته | ده بیاموند له | هلته | یو ډله | د خلقو | چه څروبول ئے (څاروی) | او ده بیاموندے

غاړے ته ورسیدو نو هلته ئے د خلقو یو ټولے بیاموند چه (څاروی) څروبوی او د هغوئ نه ښکته

مِنْ دُونِهِمُ امْرَأَتَيْنِ تَذُودَانِ ۚ قَالَ مَا خَطْبُكُمَا ۖ

د دوئ نه جدا | دوه ښځے | چه رامنع کړے ئے وے (چیلئ) | ده وویل | څه دے حال ستاسو

اړخ ته ئے دوه ښځے ولیدے چه (چیلئ ئے) راایسارے کړے ولاړے دی موسیٰ وویل چه تاسو څه غواړئ؟

قَالَتَا لَا نَسْقِي حَتَّىٰ يُصْدِرَ الرِّعَاءُ ۖ وَأَبُونَا

هغو دواړو وویل | نه شو څروبولے مونږ | تر دے چه | واپس بوځی | شپانه | او زمونږ پلار

هغوئ وویل چه مونږ (په خپلو څاروو) اوبه نه څښوو تر څو چه ګډبانه (خپل ګلې کونه) پسته نه کړی او زمونږ پلار

شَيْخٌ كَبِيرٌ ﴿٢٣﴾ فَسَقَىٰ لَهُمَا ثُمَّ تَوَلَّىٰ إِلَى الظِّلِّ

ډیر بوډا دے | نو موسیٰ څروب کړے | د دوئ (چیلئ) | بیا | ورو ګرځیدو | طرف د سورې ته

ډیر بوډا دے ، نو موسیٰ د هغوئ په خاطر (په ګډو) اوبه وڅښولے نو بیا یو اړخ ته په سورې کښې کیناستو نو دا

فَقَالَ رَبِّ اِنِّيْ لِمَآ اَنْزَلْتَ اِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ

پس دۀ وویل | اے زما ربه! | بیشکه زۀ | هغه څیز ته چه | ته ئے نازل کړے | زما طرف ته | له ښیګړے نه

دُعا ئے وکړه چه اے زما ربه! اوس هر څۀ نعمت چه د را نازلیږلو نو زۀ ورته لیواله

فَقِيْرٌ ﴿٢٤﴾ فَجَآءَتْهُ اِحْدٰىهُمَا تَمْشِيْ عَلَى اسْتِحْيَآءٍ ۫

محتاج یم | پس راغله دۀ ته | یوه (جینۍ) له دواړو نه | را روانه | په حیا سره

یم. بیا په دے دوؤ جینکو کښے یوه ورته (واپس) راغله چه د حیا تګ ئے کولو،

قَالَتْ اِنَّ اَبِيْ يَدْعُوْكَ لِيَجْزِيَكَ اَجْرَ مَا سَقَيْتَ

دے وویل | بیشکه | پلار زما | بلی تا | د پاره د دے چه درکړی تا ته | بدله | د هغے چه څروب کړے تا

هغے وویل چه زما پلار د غواړی چه تا له زموږ په دے کښک بانړی د اوبو څښولو

لَنَا ؕ فَلَمَّا جَآءَهٗ وَقَصَّ عَلَيْهِ الْقَصَصَ ۙ قَالَ لَا تَخَفْ ۫

د پاره زموږ | پس هر کله چه | د موسیٰ راغلو دۀ ته | او بیان ئے کړله | دۀ ته | قصه | دۀ وویل | مۀ ویریږه

بدله درکړی نو څۀ وخت چه هغه شعیب ؑ له راغلو او هغۀ ته ئے خپله قصه بیان کړله نو هغۀ ورته وویل چه مۀ ویریږه

نَجَوْتَ مِنَ الْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٢٥﴾ قَالَتْ اِحْدٰىهُمَا

ته خلاص شوے | له ظالم قوم نه | وویل | یوے له دے دواړو نه

ته د ظالمانو خلقو (د لاس) نه را خلاص شوے یئے. په دے جینکو کښے یوے وویل چه اے زما بابا!

يٰۤاَبَتِ اسْتَاْجِرْهُ ۫ اِنَّ خَيْرَ مَنِ اسْتَاْجَرْتَ الْقَوِيُّ

اے زما پلاره! | ملازم وُساته دے | بیشکه | ډیر ښۀ (سړے) | کوم چه ته ملازم ساتے | چه توانا

دے نوکر کړه، ځکه چه ښۀ نوکر هغه دے چه قوی او امانتګر

الْاَمِيْنُ ﴿٢٦﴾ قَالَ اِنِّيْۤ اُرِيْدُ اَنْ اُنْكِحَكَ اِحْدَى

امانتدار وی | (شعیبؑ) وویل | بیشکه زۀ | غواړم | چه په نکاح درکړم تا ته | یوه

وی. هغۀ ورته وویل چه زۀ دا غواړم چه په خپلو دوؤ لونړو کښے د یوے تا سره

ابْنَتَيَّ هٰتَيْنِ عَلٰۤى اَنْ تَاْجُرَنِيْ ثَمٰنِيَ حِجَجٍ ۚ

زما له دے دواړو لونړو نه | په دے (شرط) | چه ته ملازمت وکړے زما | اته | کاله

نکاح وکړم، په دے شرط چه ته به اته کاله زما خدمت کوے.

فَاِنْ اَتْمَمْتَ عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِكَ ۚ وَمَاۤ اُرِيْدُ اَنْ اَشُقَّ

بیا که چرے ته پوره کړے | لس (کاله) | نو (هغه) به ستا له طرفه نه (نیکي) وی | او نۀ غواړم زۀ | چه سختي وکړم

او که چرے تا لس کاله پوره کړل نو دا به ستا احسان وی او زۀ په تا څه درون کار کول

عَلَيْكَ ؕ سَتَجِدُنِيْۤ اِنْ شَآءَ اللّٰهُ مِنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿٢٧﴾ قَالَ

په تا باندي | زر به ته بیا مومے ما | که چرے | وُغواړی الله | له صالحانو نه | (موسیٰ ؑ) وُوئیل

نۀ غواړم. ته به انشاء الله ما په معامله کښے ډیر ښۀ بیا مومے. موسیٰ ؑ ورته وویل چه

ذٰلِكَ بَيۡنِيۡ وَبَيۡنَكَ ؕ اَيَّمَا الۡاَجَلَيۡنِ قَضَيۡتُ

دا (وعده ده) | په مينځ زما | او په مينځ ستا کښې | کومه موده چه هم په دواړو کښې | زه پوره کړم

دا خبره زما او ستا تر مينځه خلاصه شوه. په دواړو کښې هر يوه نيټه چه زه پوره کړم نو په

فَلَا عُدۡوَانَ عَلَيَّ ؕ وَاللّٰهُ عَلٰى مَا نَقُوۡلُ وَكِيۡلٌ ﴿٢٨﴾

نو نه به وي جبر | په ما باندې | او الله | په هغه څه چه | مونږ ئې وايو | ګواه دے

ما به جبر نه وي. او څه چه مونږ وايو الله تعالىٰ په هغې ګواه دے

فَلَمَّا قَضٰى مُوۡسَى الۡاَجَلَ وَسَارَ بِاَهۡلِهٖۤ اٰنَسَ

پس هر کله چه | پوره کړه | موسىٰ | موده | او روان شو | خپل کور والا سره | نو وُليده

نو څه وخت چه موسىٰ نيټه پوره کړه او د خپل ټبر سره (پسته مصرته) روان شو نو د طور (نوے

مِنۡ جَانِبِ الطُّوۡرِ نَارًا ۚ قَالَ لِاَهۡلِهِ امۡكُثُوۡۤا اِنِّيۡۤ اٰنَسۡتُ

له (کوه) طور د طرف نه | يو اور | ده ووئيل | خپل کور والا ته | ايسار شئ تاسو | بيشکه ما وُليده و

غره) د غاړے نه ئے يو اور وُليده، خپل کور والا ته ئے ووئيل چه تاسو دلته ايسار شئ، ما اور ليدلے

نَارًا لَّعَلِّيۡۤ اٰتِيۡكُمۡ مِّنۡهَا بِخَبَرٍ اَوۡ جَذۡوَةٍ مِّنَ النَّارِ

اور | شايد زه | راوړم تاسو ته | له دغه ځائے نه | څه خبر | يا راوړم څه شعله | د اور

دے، شايد چه تاسو له ترے نه څه خبر راوړم، يا د اور يوه شعله چه تاسو ورته ځانونه

لَعَلَّكُمۡ تَصۡطَلُوۡنَ ﴿٢٩﴾ فَلَمَّاۤ اَتٰٮهَا نُوۡدِىَ مِنۡ شَاطِیٴِ

چه تاسو | ځان تود کړئ | پس هر کله چه | دے راغے هلته | (نو) آواز ورته وُشو | له غاړے نه

تود کړئ، نو څه وخت چه موسىٰ د اور خواته ورسيدو نو د هغه ميدان د ښي طرف نه په

الۡوَادِ الۡاَيۡمَنِ فِى الۡبُقۡعَةِ الۡمُبٰرَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ اَنۡ يّٰمُوۡسٰٓى

ميدان د ښي اړخ | په ځائے | برکتي کښې | له يوے ونې نه | چه اے موسىٰ!

په هغه مبارک ځائے کښې د يوے ونے نه ورته آواز وُشو چه اے موسىٰ!

اِنِّيۡۤ اَنَا اللّٰهُ رَبُّ الۡعٰلَمِيۡنَ ۙ ﴿٣٠﴾ وَاَنۡ اَلۡقِ عَصَاكَ ؕ

بيشکه هم زه يم | الله | پروردګار | د جهانونو | او چه | وغورزوه | خپله امسا

بيشکه هم زه هغه الله يم چه د ټولو جهانونو پروردګار يم. او خپله امسا وغورزوه.

فَلَمَّا رَاٰهَا تَهۡتَزُّ كَاَنَّهَا جَآنٌّ وَّلّٰى مُدۡبِرًا

پس هر کله چه | ده وُليده امسا | چه حرکت کوي | لکه چه دا | مار دے | (نو) دے واپس شو | شا ګرځونکے

نو څه وخت چه هغه وُليدل چه امسا لکه د مارغونډې حرکت کوي نو شا غاړے ته ئے منډه کړه او په

وَّلَمۡ يُعَقِّبۡ ؕ يٰمُوۡسٰٓى اَقۡبِلۡ وَلَا تَخَفۡ ۖ اِنَّكَ مِنَ الۡاٰمِنِيۡنَ ﴿٣١﴾

او بيرته راونه ګرځيدو | (حکم وُشو) اے موسىٰ! | راوړاندې شه | او مه ويريږه | بيشکه ته | له امن موندونکو نه يئے

وروستو ئے ونه کتل (مونږ ووئيل) اے موسىٰ! راوړاندې شه او مه ويريږه، ولے چه ته په امن يئے!

اُسْلُكْ يَدَكَ فِيْ جَيْبِكَ تَخْرُجْ بَيْضَآءَ مِنْ غَيْرِ سُوْٓءٍ ۫
ننباسه | خپل لاس | په خپل ګریوان کښې | هغه به راوځي | سپین | بې له څه عیب نه
(او) خپل لاس ګریوان ته ننباسه نو بغیر د څه عیب نه به ځلنده سپین راوځي
وَّاضْمُمْ اِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ الرَّهْبِ فَذٰنِكَ بُرْهَانٰنِ
او ملاؤ کړه | خپل ځان ته | خپل مټ | له ویرې نه | پس دا دواړه | دلیلونه دي
او د ویرې (د لرې کولو) دپاره خپل لاس (بیا) خپل بازو سره یوځائې کړه (چه سم شي) ، دا ستا د رب له طرف نه
مِنْ رَّبِّكَ اِلٰى فِرْعَوْنَ وَمَلَا۟ئِهٖ ۭ اِنَّهُمْ كَانُوْا
ستا د رب له طرف نه | طرف د فرعون | او د سردارانو د هغه ته | بیشکه دوی | وو
فرعون او د هغه سردارانو د پاره دوه نخښې دي ، یقیناً هغوی ډیر
قَوْمًا فٰسِقِيْنَ ۳۲ قَالَ رَبِّ اِنِّيْ قَتَلْتُ مِنْهُمْ
خلق | نافرمانه | ده ووئیل | اې زما ربه! | بیشکه ما | وژلې وو | له دوی نه
نافرمانه خلق دي . موسیٰ ؑ ووئیل اې زما ربه ! ما له هغوی نه یو سړې وژلې
نَفْسًا فَاَخَافُ اَنْ يَّقْتُلُوْنِ ۳۳ وَاَخِيْ هٰرُوْنُ هُوَ اَفْصَحُ
یو سړې | پس ویریږم زه | چه دوی به ما ووژني | او زما ورور | هارون ؑ | هغه | زیات فصیح دې
وو ، په دې ویریږم چه مړ م نه کړي . او زما د ورور هارون ژبه زما نه زیاته
مِنِّيْ لِسَانًا فَاَرْسِلْهُ مَعِيَ رِدْاً يُّصَدِّقُنِيْٓ ۫
له ما نه | په ژبه کښې | پس ولیږه ده | ما سره | مددګار کړې | چه دې زما تصدیق وکړي
روانه چلیږي ، په دې وجه ته هغه ما سره (زما) مددګار جوړ کړه ولیږه چه هغه زما تصدیق وکړي
اِنِّيْٓ اَخَافُ اَنْ يُّكَذِّبُوْنِ ۳۴ قَالَ سَنَشُدُّ عَضُدَكَ بِاَخِيْكَ
بیشکه زه | ویریږم | چه دوی به ما دروغژن وګڼري | ده فرمائیل | موږ به مضبوط کړو | ستا مټې | په ورور ستا
ماسره دا اندیښنه ده چه هغوی به ما دروغژن وګڼري . الله وفرمائیل چه موږ به ستا د ورور په ذریعه ستا مټې مضبوطې
وَنَجْعَلُ لَكُمَا سُلْطٰنًا فَلَا يَصِلُوْنَ اِلَيْكُمَا ۚۛ بِاٰيٰتِنَآ ۚۛ
او موږ به درکړو | تاسو دواړو ته | غلبه | پس دوی به نه شي دررسیدلې | تاسو ته | په وجه د نخښو زموږ
کړو او تاسو دواړو له به غلبه درکړو نو هغوی به درله لاس هم دروړلې نه شي ، زموږ د نخښو په وجه
اَنْتُمَا وَمَنِ اتَّبَعَكُمَا الْغٰلِبُوْنَ ۳۵ فَلَمَّا جَآءَهُمْ
تاسو دواړه | او کوم خلق چه | ستاسو پیروي وکړي | غالب به وي | پس هر کله چه | راغې دوی ته
به تاسو او ستاسو ملګري غالب راځئ - پس هر کله چه موسیٰ ؑ هغوی ته
مُّوْسٰى بِاٰيٰتِنَا بَيِّنٰتٍ قَالُوْا مَا هٰذَآ اِلَّا سِحْرٌ مُّفْتَرًى
موسیٰ | زموږ په واضح نخښو سره | دوی ووئیل | نه دې دا | مګر | جادو | تړلې شوې
زموږ څرګندې دلیلونه یوړل نو هغوی ووئیل چه دا خو د ځانه جوړ شوې جادو دې

معانقة ١١

وَّمَا سَمِعْنَا بِهٰذَا فِيْٓ اٰبَآئِنَا الْاَوَّلِيْنَ ﴿٣٦﴾ وَقَالَ مُوْسٰى رَبِّيْٓ

آوریدلي دي موږ | دا | له خپلو پخوانو پلارانو نيکونو نه | او وويل | موسیٰ | زما رب

او موږ چېرې داسې خبره د پلارنيکه په وختونو کښې هم آورېدلې نه ده. او موسیٰ ورته ووېل چه زما رب

اَعْلَمُ بِمَنْ جَآءَ بِالْهُدٰى مِنْ عِنْدِهٖ وَمَنْ تَكُوْنُ لَهٗ

ښه پوهه دې | په هغه چا | چه راوړی | هدايت | د ده له طرف نه | او په هغه چا | چه د هغه د پاره

ډېر ښه پېژني چه چا د هغه د طرف نه سم دين راوړے دے او د چا د آخرت انجام

عَاقِبَةُ الدَّارِ ؕ اِنَّهٗ لَا يُفْلِحُ الظّٰلِمُوْنَ ﴿٣٧﴾ وَقَالَ فِرْعَوْنُ

د آخرت | کور | بېشکه نه کاميابيږي | ظالمان خلق | او ووېل | فرعون

ښه کيدونکے دے، يقينًا چه ظالمان هيچرې کاميابېدے نه شي. او فرعون ووېل چه

يٰٓاَيُّهَا الْمَلَاُ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِّنْ اِلٰهٍ غَيْرِيْ ۚ فَاَوْقِدْ

اے درباريانو! | زه نه پېژنم | تاسو د پاره | بل څوک معبود | خپل ځان نه سيوا | پس اور بل کړه

اے درباريانو! ما ته خو تاسو د پاره د ځان نه سيوا بل خدائے نه ښکاري، نو اے هامانه!

لِيْ يٰهَامٰنُ عَلَى الطِّيْنِ فَاجْعَلْ لِّيْ صَرْحًا لَّعَلِّيْٓ

زما د پاره | اے هامانه! | په خټه | بيا جوړ کړه | زما د پاره | يو محل | د پاره د دې چه زه

ماله خټه په اور کښې پخه کړه او يوه ماڼۍ راله جوړه کړه شايد چه زه

اَطَّلِعُ اِلٰٓى اِلٰهِ مُوْسٰى ۙ وَاِنِّيْ لَاَظُنُّهٗ مِنَ الْكٰذِبِيْنَ ﴿٣٨﴾

وګورم | د موسیٰ د معبود طرف ته | او بېشکه زه | ګمان کوم په ده | له دروغ ويونکو نه

(په هغې کښې) د موسیٰ خدائے وګورم، او زه خو دا سړے دروغژن ګڼړم

وَاسْتَكْبَرَ هُوَ وَجُنُوْدُهٗ فِي الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَظَنُّوْٓا

او تکبر وکړو | ده | او د ده لښکرو | په زمکه کښې | په ناحقه | او دوی خيال وکړو

او فرعون او د هغه لښکرو په ناحقه په زمکه کښې سرکشي وکړه او دائې خيال وو چه

اَنَّهُمْ اِلَيْنَا لَا يُرْجَعُوْنَ ﴿٣٩﴾ فَاَخَذْنٰهُ وَجُنُوْدَهٗ فَنَبَذْنٰهُمْ

چه بېشکه دوی به | زموږ طرف ته | بېرته نه شي راګرځولے | نو موږ ونيولو دے | او لښکرے د ده | بيا موږ وغورځول دوی

موږ ته به هيچرې پسته نه راځي. نو موږ هغه او د هغه لښکرے ونيوے او بيا موږ هغوی

فِي الْيَمِّ ۚ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٤٠﴾ وَجَعَلْنٰهُمْ

په درياب کښې | پس وګوره | څنګه | شو | انجام | د ظالمانو | او جوړ کړل موږ دوی

په درياب کښې وغورځول نو ته وګوره چه د دغې ظالمانو آخره خاتمه څنګه شوه؟ او موږ هغوی

اَئِمَّةً يَّدْعُوْنَ اِلَى النَّارِ ۚ وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ لَا يُنْصَرُوْنَ ﴿٤١﴾

پيشوايان | چه بلل به دوی (خلق) | طرف د اور ته | او په ورځ | د قيامت به | د دوی امداد نه شي کيدے

پيشوايان جوړ کړی وو چه هم د دوزخ طرف ته به ئې (خلق) رابلل او د قيامت په ورځ به (هم) د هغوی څه مدد نه شي کيدے

وَاَتْبَعْنٰهُمْ فِیْ هٰذِهِ الدُّنْیَا لَعْنَةً ۚ وَیَوْمَ الْقِیٰمَةِ هُمْ

اوږ لګولو موږ دوی پسې | په دې دنیا کښې | لعنت | او په ورځ د قیامت به | دوی

او په دې دنیا کښې مو ورپسې لعنت ولګولو او د قیامت په ورځ به (هم) د هغوی حال

مِّنَ الْمَقْبُوْحِیْنَ ﴿۴۲﴾ وَلَقَدْ اٰتَیْنَا مُوْسَی الْکِتٰبَ مِنْۢ بَعْدِ مَاۤ

له بد حاله خلقو نه وی | او بیشکه | موږ ورکړے وو | موسیٰ ته | کتاب | پس له هغې نه چه

ډیر خراب وی ، او موږ موسیٰؑ له د پخوانو امتونو د تباه کولو نه پس

اَهْلَکْنَا الْقُرُوْنَ الْاُوْلٰی بَصَآئِرَ لِلنَّاسِ وَهُدًی

موږ هلاک کړل | اُمتونه | ډیرلومړنه | پخوانی | خلقو د پاره | او هدایت

کتاب ورکړو چه د (هغه زمانے د) خلقو د پاره د هوښیارتیا ذریعه وه او سراسر هدایت

وَّرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ یَتَذَکَّرُوْنَ ﴿۴۳﴾ وَمَا کُنْتَ بِجَانِبِ الْغَرْبِیِّ

او رحمت | د پاره د دې چه دوی | نصیحت حاصل کړی | او نه وے ته | په طرف د | مغرب کښې

او رحمت وو چه دوی ترے نه سبق واخلی . او ته (د کوهِ طور) قبلنیز اړخ ته موجود نه وے

اِذْ قَضَیْنَاۤ اِلٰی مُوْسَی الْاَمْرَ وَمَا کُنْتَ مِنَ الشّٰهِدِیْنَ ﴿۴۴﴾

هر کله چه موږ ورکړل | موسیٰ ته | حکمونه | او نه | وے ته | له حاضرو خلقو نه

څه وخت چه موږ موسیٰؑ له حکمونه ورکول او ته په هغو خلقو کښې شامل نه وے کوم چه حاضر وو ،

وَلٰکِنَّاۤ اَنْشَاْنَا قُرُوْنًا فَتَطَاوَلَ عَلَیْهِمُ الْعُمُرُ ۚ وَمَا کُنْتَ

او لیکن موږ پیدا کړی وو | ډیر اُمتونه | بیا اُوږده شول | په دوی باندې | عمرونه | او نه وے ته

بیا موږ ډیر قومونه پیدا کړل بیا په هغوی اوږده زمانه تیره شوه او ته د مدین

ثَاوِیًا فِیْۤ اَهْلِ مَدْیَنَ تَتْلُوْا عَلَیْهِمْ اٰیٰتِنَا ۙ وَلٰکِنَّا کُنَّا

اُوسیدونکے | په اهل د مدین کښې | چه تا تلاوت کولے | دوی ته | زموږ آیتونه | او لیکن موږ یو

په خلقو کښې هم دیره نه وے چه زموږ آیتونه د ورته آوروے ، بلکه دا خو هم موږ یو

مُرْسِلِیْنَ ﴿۴۵﴾ وَمَا کُنْتَ بِجَانِبِ الطُّوْرِ اِذْ نَادَیْنَا وَلٰکِنْ

رسول لیږونکی | او نه وے ته | په طرف | د طور | هر کله چه موږ آواز وکړو | او لیکن (داخو)

چه رسولان مو ورته لیږل . او نه ته د هغه وخت د طور (غر) په ملنه کښې موجود وے هر کله چه موږ (موسیٰؑ) ته آواز

رَّحْمَةً مِّنْ رَّبِّکَ لِتُنْذِرَ قَوْمًا مَّاۤ اَتٰهُمْ مِّنْ نَّذِیْرٍ

رحمت دے | ستا د رب | چه ته و ویروے | هغه خلق | چه نه دے راغلے هغوی ته | څوک ویرونکے

کړے وو خو دا ستا د رب له طرف نه یوه مهربانی ده چه ته هغه قوم (د نافرمانئ د نتیجو نه) وویروے کوم ته چه له تا نه

مِّنْ قَبْلِکَ لَعَلَّهُمْ یَتَذَکَّرُوْنَ ﴿۴۶﴾ وَلَوْلَاۤ اَنْ تُصِیْبَهُمْ

له تا نه وړاندې | شاید چه دوی | نصیحت واخلی | او که چرے نه وے (داخبره) | چه رسیدلے دوی ته

وړاندې څوک ویرونکے نه دے راغلے کیدے شی چه هغوی (ستا) نصیحت قبول کړی او که چرے دا خبره نه وے چه په دوی

مُّصِيبَةٌۢ بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيهِمْ فَيَقُولُوا رَبَّنَا

شه مصیبت | په سبب د هغې چه | وړاندې لیږلې دي | لاسونو د دوی | پس دوی به ووائي | اے زموږ ربه!

بانې به د خپلو عملونو د لاسه مصیبت راغلې وو ، نو بیا به ئې دا وینا کړلے کولے چه اے زموږ ربه!

لَوْلَآ اَرْسَلْتَ اِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ اٰيٰتِكَ وَنَكُونَ

ولے را ونه لیږلو تا | زموږ طرف ته | څوک رسول | چه پیروي کړے وُ موږ | ستا د آیتونو | او شوے وے موږ

تا موږ ته (په دنیا کښې) ولے رسول را ونه لیږلو چه موږ ستا په حکمونو عمل کړے وے ، او مؤمنان

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۝٤٧ فَلَمَّا جَآءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا

له مسلمانانو نه | بیا هر کله چه | راغے دوی ته | حق | زموږ له طرف نه | نو دوی ووئیل

شوی وے . خو کله وخت چه دے خلقو ته زموږ د اړخ نه حق راورسید و نو دوی وائي

لَوْلَآ اُوتِيَ مِثْلَ مَآ اُوتِيَ مُوسٰى ۚ اَوَلَمْ يَكْفُرُوا بِمَآ

ولے ورنه کړے شو | په شان د هغې چه | ورکړے شوے وو | موسیٰ ته | آیا دوی انکار ونه کړو | د هغه څه نه

دے نبي ته هم هغه څه ولے ورنه کړے شو چه موسیٰ ته ورکړے شوي وو، آیا څه چه له دے نه وړاندې موسیٰ ته

اُوتِيَ مُوسٰى مِنْ قَبْلُ ۚ قَالُوا سِحْرٰنِ تَظٰهَرَا

چه ورکړے شوي وو | موسیٰ ته | له دے نه وړاندې | دوی ووئیل | چه هغه دواړه جادو دي | د یو بل موافق

ورکړے شوي وو نو دوی د هغے نه انکار نه وو کړے ؟ هر کله چه دوئیلی وو چه دا دواړه (قرآن او تورات) جادو دے د یو بل سره

وَقَالُوٓا اِنَّا بِكُلٍّ كٰفِرُونَ ۝٤٨ قُلْ فَأْتُوا بِكِتٰبٍ

او دوی ووئیل | بیشکه موږ | د هر یو انکار کوونکي یُو | ووایه | پس راوړئ | یو کتاب

موافق او دا وائي چه موږ هر یو د دواړو نه انکاریان یُو . (اے پیغمبره!) ورته ووایه که چرے تاسو په خپله دعوی

مِّنْ عِنْدِ اللّٰهِ هُوَ اَهْدٰى مِنْهُمَآ اَتَّبِعْهُ

له طرفه د الله نه | چه هغه | زیات هدایت ورکوونکے وي | له دے دواړو نه | چه زه پیروي وکړم د هغے

کښے رښتینې یئ نو تاسو د الله تعالیٰ د طرف نه یو داسے کتاب راوړئ چه د دے دواړو کتابونو (قرآن او تورات)

اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِينَ ۝٤٩ فَاِنْ لَّمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ

که چرے یئ تاسو | رښتینې | بیا که چرے | دوی قبوله نه کړي خبره | ستا | نو پوهه شه

نه په هدایت کښے زیات جنه وي نو زه به هم د هغے پیروي وکړم ، بیا که چرے دوی تا ته جواب درنه کړے شي نو پوهه شه

اَنَّمَا يَتَّبِعُونَ اَهْوَآءَهُمْ ۚ وَمَنْ اَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ

چه بیشکه | دوی پیروي کوي | د خپلو خواهشونو | او څوک | زیات ګمراه دے | له هغه چا نه | چه پیروي کوي

چه دوی صرف په خپلو خواهشاتو پسے روان دي ، او د هغه سړي نه به زیات ګمراه څوک وي چه د الله تعالیٰ

هَوٰىهُ بِغَيْرِ هُدًى مِّنَ اللّٰهِ ۚ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي

د خپل خواهش | بغیر | د هدایت نه | د الله د طرف نه | بیشکه الله | لاره نه ښائي

د هدایت نه بغیر د خپل خواهش پیروي کوي ، بیشکه الله تعالیٰ ظالمانو خلقو ته

ع ۸

القصص

الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿۵۰﴾ وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ

ظالمانو خلقو ته | او بیشکه | پرله پسې ولېږلو موږ | دوی دپاره | (خپل) کلام | دپاره ددې چه دوی

لاره نه ښائي. او خلقو دپاره موږ خپل حکمونه پرله پسې لېږلو . چه هغوئ ترې نه

يَتَذَكَّرُوْنَ ﴿۵۱﴾ اَلَّذِيْنَ اٰتَيْنٰهُمُ الْكِتٰبَ مِنْ قَبْلِهٖ هُمْ بِهٖ

نصیحت حاصل کړي | هغه خلق چه | ورکړې دي موږ دوی ته | کتاب | له دې نه وړاندې | دوی | په دې

سبق واخلي. کوم خلقو ته چه موږ (د قرآن نه) وړاندې کتاب ورکړو هغوئ په دې (قرآن) باندې هم

يُؤْمِنُوْنَ ﴿۵۲﴾ وَاِذَا يُتْلٰى عَلَيْهِمْ قَالُوْٓا اٰمَنَّا بِهٖٓ

ایمان راوړي | او هر کله چه | لوستلے شي | دوی ته | (نو) دوی وائي | ایمان راوړے دے موږ | په دې

ایمان لري او هر کله چه دوی ته قرآن لوستلے شي نو دوی وائي چه موږ په دې ایمان راوړے

اِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَّبِّنَآ اِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهٖ مُسْلِمِيْنَ ﴿۵۳﴾

بیشکه دا | رښتیا دے | زموږ د رب له طرف نه | بیشکه وو موږ | له دې نه وړاندې | فرمانبردار

دے، دا زموږ د رب له طرف نه برحق دے، موږ خو (د دې د راتلو نه) وړاندې فرمانبردار یو.

اُولٰٓئِكَ يُؤْتَوْنَ اَجْرَهُمْ مَّرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوْا وَيَدْرَءُوْنَ

هم دا خلق دي | چه دوی ته به ورکولے شي | د دوی اجر | دوه ځله | ځکه چه | دوی صبر وکړو | او دوی لرے کوي

هم دا خلق دي کوم ته چه به د دوی د صبر په وجه دوه ځله اجر ورکولے شي او دا خلق د نیکۍ

بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ وَمِمَّا رَزَقْنٰهُمْ يُنْفِقُوْنَ ﴿۵۴﴾ وَاِذَا

په ښیګړې سره | بدي | او له هغه څه نه | چه موږ ورکړل دوی ته | خرڅ کوي | او هر کله چه

په ذریعه بدي لرے کوي او څه چه موږ دوی ته ورکړي دي له هغې نه خرڅ کوي. او هر کله چه

سَمِعُوا اللَّغْوَ اَعْرَضُوْا عَنْهُ وَقَالُوْا لَنَآ اَعْمَالُنَا

دوی اوري | فضول خبره | نو مخ واړوي | له هغې نه | او وائي چه | موږ دپاره | زموږ عملونه دي

عبث خبره واوري نو مخ ترې نه ګرځوي او وائي چه زموږ عملونه زموږ دپاره او

وَلَكُمْ اَعْمَالُكُمْ ؗ سَلٰمٌ عَلَيْكُمْ ؗ لَا نَبْتَغِى الْجٰهِلِيْنَ ﴿۵۵﴾

او تاسو دپاره | ستاسو عملونه دي | سلام دے | په تاسو باندې | موږ نه غواړو | جاهلان

ستاسو عملونه تاسو دپاره دي، زموږ له طرف نه په تاسو سلام دے، موږ د جاهلانو (ملګرتیا) نه غواړو.

اِنَّكَ لَا تَهْدِىْ مَنْ اَحْبَبْتَ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ يَهْدِىْ مَنْ

بیشکه ته | هدایت نه شې کولے | چا ته چه ستا خوښه وي | او لیکن | الله | لاره ښائي | چا ته چه

(اے پیغمبره!) چا ته چه ته غواړې (په خپل خواهش سره) هدایت نه شې کولے خو الله تعالیٰ چه چا ته غواړي نو

يَّشَآءُ ۚ وَهُوَ اَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِيْنَ ﴿۵۶﴾ وَقَالُوْٓا اِنْ نَّتَّبِعِ

هغه غواړي | او هغه | ښه پوهه دے | په لاره موندونکو | او دوی وائي | که چېرے | موږ پیروي وکړو

هدایت ورته کوي او هدایت قبلونکي هغه ته په ښه شان معلوم دي او دوی وائي چه که موږ تاسره په دے

الْهُدٰى مَعَكَ نُتَخَطَّفْ مِنْ اَرْضِنَا ؕ اَوَلَمْ نُمَكِّنْ

آیا ځائے نهٔ دے ورکړے موږ | له ځپلے زمکے نه | نو موږ به وتښتولے شو | تاسره | دَ هدایت

آیا موږ دوئ له دَ ۰ نو دَ خپل ملک نه به وشړلے شو ، هدایت روان شو

لَّهُمْ حَرَمًا اٰمِنًا يُّجْبٰٓى اِلَيْهِ ثَمَرٰتُ كُلِّ شَىْءٍ رِّزْقًا

دوی ته | دَ امن والا په حرم کښے | چه راړسولے شي دَ دے طرف ته | میوے | دَ هر قسم | روزی

امن او امان په حرم کښے پښے مضبوطے کړی نهٔ دی، کوم ځائے ته چه دَ هر قسم میوے رسولے شي دا زموږ له

مِّنْ لَّدُنَّا وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿۵۷﴾ وَكَمْ اَهْلَكْنَا

زموږ له طرف نه | او لیکن | اکثر له دوی نه | نهٔ پوهیږی | او ډیرو سره هلاک کړل موږ

طرف نه دَ دوی رزق دے خو په دوی کښے اکثر خلق په دے خبره نهٔ پوهیږی. او موږ داسے ډیر کلی تباه

مِنْ قَرْيَةٍۭ بَطِرَتْ مَعِيْشَتَهَا ۚ فَتِلْكَ مَسٰكِنُهُمْ

کلی | چه غرور به ئے کولو | په خپل گزران | پس دا دی | کورونه دَ دوی

کړل چه په خپلو سامانونو باندے ئے ځان ته غاوره وو نو دا دَ دوی (تباه شوی) کورونه (ستاسو په وړاندے) دی

لَمْ تُسْكَنْ مِّنْۢ بَعْدِهِمْ اِلَّا قَلِيْلًا ؕ وَكُنَّا نَحْنُ الْوٰرِثِيْنَ ﴿۵۸﴾

(چه) نهٔ دی آباد شوی | ورو ستو له دوی نه | مگر لږ | او شو هم موږ | وارثان

چه دَ دے خلقو نه پس ډیر کم اباد شوی دی. او (آخر) هم موږ ئے وارثان شو.

وَمَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرٰى حَتّٰى يَبْعَثَ فِىْٓ اُمِّهَا

او نهٔ دے | ستا رب | هلاکوونکے | دَ کلو | تر دے چه | راؤلیږی | په مرکز دهغے کښے

او (اے پیغمبره!) ستا رب تر هغے پورے کلی نهٔ تباه کوی ترڅو چه دَ هغے په مرکز کښے څوک پیغمبر

رَسُوْلًا يَّتْلُوْا عَلَيْهِمْ اٰيٰتِنَا ۚ وَمَا كُنَّا مُهْلِكِى الْقُرٰٓى

څوک پیغمبر | چه تلاوت کوی | دوی ته | زموږ دَ آیتونو | او نهٔ یو موږ | هلاکوونکی | دَ کلو

راؤنهٔ لیږی چه زموږ آیتونه ور ته ولولی ، او موږ هیڅ یو کلے نهٔ تباه کوو مگر صرف په دے

اِلَّا وَاَهْلُهَا ظٰلِمُوْنَ ﴿۵۹﴾ وَمَآ اُوْتِيْتُمْ مِّنْ شَىْءٍ

مگر | دا چه اوسیدونکی دَ هغے | ظالمان وی | او هر هغه څهٔ | چه درکړے شول تاسو ته | له څهٔ څیز نه

صورت کښے چه هلته دَ هغے اوسیدونکی نافرمانی اختیار کړی او تاسو له چه څهٔ درکړے شوی دی هغه دَ

فَمَتَاعُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَزِيْنَتُهَا ۚ وَمَا عِنْدَ اللّٰهِ خَيْرٌ

پس (هغه) سامان دے | دَ ژوند | دَ دُنیا | او ښائست دَ دے | او هغه څهٔ | چه دَ الله سره دی | هغه ښهٔ دی

دُنیا دَ ژوند سامان او دَ دے زیب و زینت دے. او څهٔ چه دَ الله تعالیٰ سره دی هغه ډیر ښهٔ

وَّاَبْقٰى ؕ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ﴿۶۰﴾ اَفَمَنْ وَّعَدْنٰهُ وَعْدًا حَسَنًا ع ۱۰ / ۹

او باقی پاتے کیدونکی | پس آیا تاسو عقل نهٔ لرئ؟ | نو آیا هغه څوک | چه وعده کړے ده موږ دَ هغه سره | وعده | ښه

او باقی پاتے کیدونکی دی آیا تاسو خلق نهٔ پوهیږئ؟ آیا هغه څوک چه موږ ورسره ښه وعده کړے ده

فَهُوَ لَاقِيهِ كَمَنْ مَّتَّعْنٰهُ مَتَاعَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا

بیا هغه | ده ته ملاویدونکی دے | په شان د هغه کس دے | چه ورکړې دې مونږ ده ته | سامان | د ژوند د دنیا

چه هغه به ئے خامخا بیا مومی د هغه چا په شان کیدے شی کوم له چه مونږ د دنیا د ژوند سامان ورکړے دے

ثُمَّ هُوَ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ مِنَ الْمُحْضَرِيْنَ ﴿٦١﴾ وَيَوْمَ يُنَادِيْهِمْ

بیا به دے وی | په ورځ | د قیامت | له حاضر کړے شوو نه | او په کومه ورځ چه | هغه آواز به ورکړی دوی ته

او بیا به د قیامت په ورځ (د دوزخ) په حاضرانو کښې شامل وی؟ او په هغه ورځ به الله تعالیٰ ورته آواز کوی

فَيَقُوْلُ اَيْنَ شُرَكَآءِيَ الَّذِيْنَ كُنْتُمْ تَزْعُمُوْنَ ﴿٦٢﴾ قَالَ

بیا به ووفرمائی | کوم ځائے دی | زما (هغه) شریکان | د کوموچه | به تاسو گمان کولو؟ | وُ به وائی

او تپوس به وکړی چه زما هغه شریکان څهٔ شول چه تاسو به شریک گڼل؟ نو په چا بانډې چه

الَّذِيْنَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ رَبَّنَا هٰٓؤُلَآءِ الَّذِيْنَ

هغه کسان | چه ثابت شو | په هغوی بانډې | حکم (د عذاب) | اے زمونږه ربه! | دا هغه خلق دی | کوم چه

د الله تعالیٰ عذاب ثابت شوے وی هغوی به ووائی اے زمونږه ربه! هم دا هغه خلق دی کوم چه مونږ

اَغْوَيْنَا ۚ اَغْوَيْنٰهُمْ كَمَا غَوَيْنَا ۚ تَبَرَّاْنَآ اِلَيْكَ

مونږ گمراه کړی دی | مونږ گمراه کړی دی دوی | لکه څنگه چه | گمراه شوی یو مونږ | مونږ بیزاره کیږو (له دوی) | طرف ستا ته

بے لارے کړی دو، لکه څنگه چه مونږ خپله بے لارے وو هم شان مونږ دوی گمراه کړل اوس مونږ ستا په وړاندې د دوی نه بیزاره یو

مَا كَانُوْٓا اِيَّانَا يَعْبُدُوْنَ ﴿٦٣﴾ وَقِيْلَ ادْعُوْا شُرَكَآءَكُمْ

نهٔ وو دوی | چه زمونږ | عبادت ئے کولے | او وُ به وئیلے شی | راوُبلئ | خپل شریکان

دوی خو به زمونږ عبادت نهٔ کولو. او (مشرکانو ته به) ووئیلے شی چه خپل شریکان راوُبلئ نو دوی

فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيْبُوْا لَهُمْ وَرَاَوُا الْعَذَابَ ۚ لَوْ

پس دوی به ئے راوُبلی | نو هغوی به جواب نهٔ ورکوی | دوی ته | او دوی به ووینی | عذاب | اے کاش!

به ئے راوُبلی خو هغوی به هیڅ جواب ورنهٔ کړی، او دوی به (په خپلو سترگو) عذاب وُوینی، کاش!

اَنَّهُمْ كَانُوْا يَهْتَدُوْنَ ﴿٦٤﴾ وَيَوْمَ يُنَادِيْهِمْ فَيَقُوْلُ مَاذَآ

چه دوی | وے | سمه لار موندونکی | او په کومه ورځ | چه هغه آواز ورکړی دوی ته | بیا به ووفرمائی | چه څهٔ

چه دوی په سمه لار روان راغلی وے. او په کومه ورځ چه (الله تعالیٰ) دوی راوغواړی او تپوس وکړی چه تاسو

اَجَبْتُمُ الْمُرْسَلِيْنَ ﴿٦٥﴾ فَعَمِيَتْ عَلَيْهِمُ الْاَنْۢبَآءُ يَوْمَئِذٍ

جواب ورکړے وو تاسو | پیغمبرانو ته؟ | پس بند به شی | په دوی بانډې | خبرونه | په دغه ورځ

پیغمبرانو ته څهٔ جواب ورکړے وُو؟ نو په دغه ورځ به د هغوی ټول جوابونه هیر شی او به خپل

فَهُمْ لَا يَتَسَآءَلُوْنَ ﴿٦٦﴾ فَاَمَّا مَنْ تَابَ وَاٰمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا

پس دوی به | د یو بل نه تپوس نهٔ شی کولے | خو څوک چه | توبه وکړی | او ایمان راوړی | او عملونه وکړی | نیک

مینځ کښې به د یو بل نه تپوس هم نهٔ شی کولے. خو څوک چه توبه وُباسی او ایمان راوړی او نیک عملونه کوی

فَعَسٰٓى اَنْ يَّكُوْنَ مِنَ الْمُفْلِحِيْنَ ﴿٦٧﴾ وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَآءُ

نو اُمید دے | چه وی به دے | له خلاصی موندونکو نه | او ستا رب | پیدا کوی | هغه څه چه وُغواړی

نو اُمید دے چه دغه خلق به کامیابه شی. او ستا رب چه څه غواړی هغه پیدا کوی

وَيَخْتَارُ ۗ مَا كَانَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ ۗ سُبْحٰنَ اللّٰهِ وَتَعٰلٰى

او (څه چه) هغه خوښوی | نشته دے | دَ دوئ | اختیار | پاک دے | الله | او ډیر لوئے دے

او (هم هغه په کښې) خوښوی، دَ دوئ هیڅ اختیار نشته. الله تعالىٰ پاک دے او دَ دوئ دَ شریکانو

عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ﴿٦٨﴾ وَرَبُّكَ يَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُوْرُهُمْ وَمَا

له هغه څه نه | چه شریکوی ئے دوی | او ستا رب | پوهیږی | په هغه څه | چه پټوی ئے | دَ دوی سینې | او په هغه څه

نه ډیر اُوچت دے. او ستا رب ته ټول څیزونه معلوم دی کوم چه دَ دوئ په زړونو کښې پټ پراته دی او څه چه

يُعْلِنُوْنَ ﴿٦٩﴾ وَهُوَ اللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۗ لَهُ الْحَمْدُ

چه دوی ئے ښکاره کوی | او هم دے الله دے | نشته څوک بل معبود | سیوا دَ دهٔ نه | دهٔ دَ پاره دی ټول تعریفونه

دوئ ښکاره کوی او الله هغه ذات دے دَ کوم نه سیوا چه بل معبود نشته، په دنیا او آخرت دواړو

فِى الْاُوْلٰى وَالْاٰخِرَةِ ۡ وَلَهُ الْحُكْمُ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ﴿٧٠﴾ قُلْ

په دُنیا کښې | او په آخرت (کښې) | او هم دَ دهٔ دے حکم | او دَ دهٔ طرف ته به | بیرته گرځولے شئ | دُوایه

کښې هم دَ هغهٔ تعریف دے، او حکم صرف دَ هغهٔ چلیږی او تاسو له هم دَ هغهٔ طرف ته واپس تلل دی (اے نبی!) ته دا

اَرَءَيْتُمْ اِنْ جَعَلَ اللّٰهُ عَلَيْكُمُ الَّيْلَ سَرْمَدًا اِلٰى يَوْمِ

آیا لیدلی دی تاسو | که چیرے | کړی | الله | په تاسو باندې | شپه | همیشه دَ پاره | تر ورځې

دوایه چه دا خو راته وُښایئ چه که الله تعالىٰ در باندې همیشه تر قیامته پورے توره شپه جوړه

الْقِيٰمَةِ مَنْ اِلٰهٌ غَيْرُ اللّٰهِ يَاْتِيْكُمْ بِضِيَآءٍ ۗ اَفَلَا

دَ قیامت | نو څوک معبود دے | دَ الله نه سیوا | چه راولی تاسو له | رڼړا | پس آیا نهٔ

کړی نو دَ الله تعالىٰ نه سیوا بل څوک داسے معبود دے چه تاسو له رڼړا در کړے شی، نو آیا تاسو

تَسْمَعُوْنَ ﴿٧١﴾ قُلْ اَرَءَيْتُمْ اِنْ جَعَلَ اللّٰهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ

آورئ تاسو | دُوایه | آیا کتلی دی تاسو | که چیرے کړی | الله | په تاسو باندې | ورځ

نهٔ آورئ؟ (بیا) ورته ووایه چه دا خو راته وښایئ چه که الله تعالىٰ در باندې همیشه تر قیامته پورے

سَرْمَدًا اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ مَنْ اِلٰهٌ غَيْرُ اللّٰهِ يَاْتِيْكُمْ بِلَيْلٍ

همیشه دَ پاره | تر ورځې | دَ قیامت | نو څوک دے معبود | دَ الله نه سیوا | چه راولی تاسو له | شپه

ورځ جوړه کړی، نو دَ الله تعالىٰ نه سیوا بل څوک داسے معبود دے چه تاسو له شپه

تَسْكُنُوْنَ فِيْهِ ۗ اَفَلَا تُبْصِرُوْنَ ﴿٧٢﴾ وَمِنْ رَّحْمَتِهٖ جَعَلَ لَكُمُ

چه تاسو آرام وکړئ | په هغې کښې | پس آیا تاسو نهٔ گورئ؟ | او په خپل رحمت سره | دهٔ جوړه کړله | تاسو دَ پاره

راولی چه تاسو په کښې آرام وکړئ نو آیا تاسو گورئ نه؟ او دَ هغهٔ یوه مهربانی دا ده چه تاسو له

الَّيْلَ وَالنَّهَارَ لِتَسْكُنُوْا فِيْهِ وَلِتَبْتَغُوْا مِنْ فَضْلِهٖ

شپه | او ورځ | چه تاسو آرام وُکړئ | په دے کښے | او دَ پاره دَ دے چه تاسو وُلټوئ | دَ دهٔ فضل (روزی)

ئے شپه او ورځ دواړه جوړ کړل چه تاسو دَ شپے آرام وکړئ او (دَ ورځے) ځان له دَ هغهٔ مقرره کړے روزی وُلټوئ

وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ﴿٧٣﴾ وَيَوْمَ يُنَادِيْهِمْ فَيَقُوْلُ اَيْنَ شُرَكَآءِيَ

او دَ پاره دَ دے چه تاسو | شکر وُکړئ | او په کومه ورځ چه | هغه آواز وکړی دوی ته | پس وُبه فرمائی | کوم ځائے دی زما شریکان

او چه دَ هغهٔ شکر وُباسئ ۔ او په کومه ورځ چه الله تعالیٰ به ورته په اوچت آواز ووائی چه اوس زما هغه

الَّذِيْنَ كُنْتُمْ تَزْعُمُوْنَ ﴿٧٤﴾ وَنَزَعْنَا مِنْ كُلِّ اُمَّةٍ شَهِيْدًا

هغه چه | تاسو به ئے | گمان کولو | او مونږ به بهر راوُباسو | له هر یو اُمّت نه | یو گواه

شریکان څهٔ شول کوم چه تاسو به گڼل ؟ او مونږ به دَ هر یو اُمّت نه یو یو گواه بهر راوُباسو ۔

فَقُلْنَا هَاتُوْا بُرْهَانَكُمْ فَعَلِمُوْٓا اَنَّ الْحَقَّ لِلّٰهِ

پس وُبه وایو مونږ | راوُړئ | خپل دلیل | پس دوی به پوهه شی | چه رښتینی خبره | دَ الله ده

نو بیا به ورته ووایو چه اوس خپل خپل دلیل راوُړاندِ کړئ نو هغوئ به پوهه شی چه حقه خبره هم هغه ده چه الله تعالیٰ وئیلے ده

وَضَلَّ عَنْهُمْ مَّا كَانُوْا يَفْتَرُوْنَ ﴿٧٥﴾ اِنَّ قَارُوْنَ

او ورک به شی | له دوی نه | هغه څهٔ چه | له ځانه به دوی جوړول | بیشکه | قارون

او ځپلے جوړے کړے ټولے دروغ خبرے به ترے نه هیرے شی ، بیشکه چه قارون دَ موسیٰ

كَانَ مِنْ قَوْمِ مُوْسٰى فَبَغٰى عَلَيْهِمْ ۖ وَاٰتَيْنٰهُ

وو | له قوم دَ موسیٰ نه | پس دهٔ ظلم وکړو | په دوی باندِ | او مونږ ورکړے وُ دهٔ ته

دَ قوم سړے وو ، خو دَ خپل قوم په مقابله کښے غرور ئے شروع کړو ، او مونږ ورله

مِنَ الْكُنُوْزِ مَآ اِنَّ مَفَاتِحَهٗ لَتَنُوْٓاُ بِالْعُصْبَةِ اُولِي الْقُوَّةِ ۗ

خزانے | دومره چه | کنجیانے دَ هغے | درنے وے | په یو جماعت | طاقتور

دومره ډیرے خزانے ورکړے وے چه دَ هغے کنجیانے به دَ مضبوطو کسانو په روغه ډله باندِ درنے وے.

اِذْ قَالَ لَهٗ قَوْمُهٗ لَا تَفْرَحْ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِيْنَ ﴿٧٦﴾

کله چه | وویل | دهٔ ته | دَ دهٔ قوم | چه مه غاوره کیږه | بیشکه الله | نهٔ خوښوی | غاوره کسان

څهٔ وخت چه دَ دهٔ قوم دهٔ ته وویل چه غاوره کیږه مه یقیناً غاوره کسان دَ الله تعالیٰ خوښ نهٔ وی

وَابْتَغِ فِيْمَآ اٰتٰىكَ اللّٰهُ الدَّارَ الْاٰخِرَةَ وَلَا تَنْسَ نَصِيْبَكَ

او وُلټوه | په هغه څهٔ کښے | چه درکړی دی تاته الله | کور دَ آخرت | او مهٔ هیروه | حصه خپله

او الله تعالیٰ چه تا له کوم مالونه درکړی دی په هغے کښے دَ آخرت دَ پاره څهٔ عمل وکړه او دَ دنیا په مال کښے خپله برخه

مِنَ الدُّنْيَا وَاَحْسِنْ كَمَآ اَحْسَنَ اللّٰهُ اِلَيْكَ وَلَا تَبْغِ

له دنیا نه | او نیکی کوه | لکه څنګه چه | احسان کړے دے | الله | په تا | او مهٔ لټوه

(آخرت ته وړل) مهٔ هیروه او لکه چه الله تعالیٰ تاسره احسان کړے دے دغسے ته هم (دَ خلقو سره) احسانونه کوه او په ملک

الْفَسَادَ فِي الْأَرْضِ ؕ إِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِيْنَ ﴿٧٧﴾ قَالَ

فساد | په زمکه کښې | بیشکه | الله | نه خوښوی | فساد کوونکی | ده ووئیل

کښې فساد ونه مه خوروه ، بیشکه فسادیان خلق ذ الله تعالیٰ خوښ نه دی . قارون ووئیل

إِنَّمَآ أُوْتِيْتُهٗ عَلٰى عِلْمٍ عِنْدِيْ ؕ أَوَلَمْ يَعْلَمْ أَنَّ اللّٰهَ

بیشکه | راکړے شوے ماته دا | په هغه پوهه | چه ما سره ده | آیا دے نه پوهیدو | چه | الله

چه دا (مالونه) خو ماته زما ذ علم (او زما ذ لیاقت) په وجه ملاؤ دی ، آیا هغه په دے پوهه نه شو چه

قَدْ أَهْلَكَ مِنْ قَبْلِهٖ مِنَ الْقُرُوْنِ مَنْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً

هلاک کړی دی | وړاندې له ده | ځو مره اُمتونه | چه | هغه زیات سخت وو | له ده نه | په قوت کښې

الله تعالیٰ ذ هغه نه وړاندې داسے ډیر اُمتونه تباه کړی دی چه ذ هغه نه په زور کښې زیات وو

وَّأَكْثَرُ جَمْعًا ؕ وَلَا يُسْـَٔلُ عَنْ ذُنُوْبِهِمُ الْمُجْرِمُوْنَ ﴿٧٨﴾

او زیات وو | په جمع کښې | او تپوس به نه شي کیدے | ذ دوی ذ ګناهونو په حقله | له مجرمانو نه

او ملګری ئے ډیر زیات وو ، او له مجرمانو نه به ذ ګناهونو په حقله تپوس پښتنه ته هیڅ حاجت نه وی

فَخَرَجَ عَلٰى قَوْمِهٖ فِيْ زِيْنَتِهٖ ؕ قَالَ الَّذِيْنَ يُرِيْدُوْنَ

بیا ئے راووتلو | ذ خپل قوم په وړاندې | په خپل پوره شان سره | ووئیل | هغه خلقو چه | غوښتلو ئے

نو (یوه ورځ) هغه په خپل پوره شان سره ذ خپل قوم په مخکښې راووتلو ، نو څوک چه ذ دنیا طلبګار وو هغوی ووئیل

الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا يٰلَيْتَ لَنَا مِثْلَ مَآ أُوْتِيَ قَارُوْنُ ۙ

ژوند | ذ دُنیا | اے کاش! چه مونږ سره وې | په شان | ذ هغه څه | چه ورکړی شوی دی | قارون ته

چه اے کاش! مونږ سره هم ذ ښے څیزونه موجود وے لکه چه قارون ته ورکړی شوی دی

إِنَّهٗ لَذُوْ حَظٍّ عَظِيْمٍ ﴿٧٩﴾ وَقَالَ الَّذِيْنَ أُوْتُوا الْعِلْمَ وَيْلَكُمْ

بیشکه دے | نصیب والا دے | لوئے | او ووئیل | هغه خلقو | چاته چه ورکړے شوے وو | علم | افسوس په تاسو

یقیناً دے خو ډیر خوش نصیبه دے . او څوک چه ذ علم خاوندان وُو هغوی ووئیل چه ستا بد نصیبو

ثَوَابُ اللّٰهِ خَيْرٌ لِّمَنْ اٰمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ۚ وَلَا يُلَقّٰهَآ

ذ الله ثواب (اجر) | ډیر ښه دے | هغه چا د پاره | چه ایمان ئے راوړے وو | او عمل ئے کړے وو | نیک | او نه ملاویږی هغه (ثواب)

چه ذ الله تعالیٰ ثواب ډیر زیات غوره دے کوم چه ذ هغه کسانو نصیب کیږی چه ایمان راوړی او نیک کارونه کوی او دا خبره

إِلَّا الصّٰبِرُوْنَ ﴿٨٠﴾ فَخَسَفْنَا بِهٖ وَبِدَارِهِ الْأَرْضَ ۫ فَمَا كَانَ

مګر | صبر کوونکو ته | نو مونږ ورننوځ کړل | دے | او ذ ده کور | په زمکه کښې | پس نه وُ ده

هغه چاته بنوبے شی چه صبر کوی . نو مونږ قارون او ذ هغه ما نړئ (دا ړه) په مزکه کښې ورننوځ کړل ، نو بیا داسے یو

لَهٗ مِنْ فِئَةٍ يَّنْصُرُوْنَهٗ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ ۗ وَمَا كَانَ

ذ ده د پاره | هیڅ یوه ډله | چه ذ ده مدد ئے کړے وې | سیوا | ذ الله نه | او نه وو دے

ټولے نه وُو چه ذ الله تعالیٰ په مقابله کښې ئے ذ ده مدد کړے وے ، او نه هغه په خپله

مِنَ الْمُنْتَصِرِيْنَ ﴿٨١﴾ وَاَصْبَحَ الَّذِيْنَ تَمَنَّوْا مَكَانَهٗ

له انتقام اخستونکو نه | او صبا کړه | هغه خلقو چه | چه ارمان ئې کولو | د ده د مرتبې

خپل ځان بچ کړے شو. او کوم خلق چه پرون پورې د هغه په شان د جوړيدلو

بِالْاَمْسِ يَقُوْلُوْنَ وَيْكَاَنَّ اللّٰهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ

پرون | وو ئيل | (چه) هائے افسوس | الله | فراخه کوی | رزق | چا د پاره

ارمانيان ؤو وو ئيل چه رښتيا دی چه هم الله تعالیٰ په خپلو بندګانو کښې د چا په حقله غواړی

يَّشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖ وَيَقْدِرُ ۚ لَوْلَآ اَنْ مَّنَّ اللّٰهُ عَلَيْنَا

چه غواړی | له خپلو بندګانو نه | او کموی | که چرے احسان نۀ کولے | الله | په مونږ باندې

نو روزی ورله فراخه کوی او (چا د پاره چه غواړی) کموی. که چرے په مونږ باندې د الله تعالیٰ احسان نۀ وے نو مونږ

لَخَسَفَ بِنَا ؕ وَيْكَاَنَّهٗ لَا يُفْلِحُ الْكٰفِرُوْنَ ﴿٨٢﴾ تِلْكَ الدَّارُ

نو هغۀ به مونږ ورننوتی کړی وو | هائے افسوس! | چه نۀ کاميابيږی | کافران خلق | دا | کور

به هم په زمکه کښې ورننوتی کړی ؤو رښتيا دی چه کافران نۀ کاميابيږی. دا د آخرت کور مونږ هغه خلقو

ع ٨ ١١

الدَّارُ الْاٰخِرَةُ نَجْعَلُهَا لِلَّذِيْنَ لَا يُرِيْدُوْنَ عُلُوًّا فِي الْاَرْضِ

د آخرت | مونږ مقرر ؤو دا | هغه خلقو د پاره | چه نۀ غواړی | لوئی | په زمکه کښې

د پاره مقرر ساتلے دے چه په زمکه کښې تکبر او فساد کول نۀ

وَلَا فَسَادًا ؕ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِيْنَ ﴿٨٣﴾ مَنْ جَآءَ بِالْحَسَنَةِ

او نۀ فساد | او انجام (ښۀ) | پرهيزګارانو د پاره دے | څوک چه | راغے | په نيکئ سره

غواړی. او آخرت خو هم د پرهيزګارانو ښۀ دے. څوک چه (د الله دربار ته) نيکی راوړی

فَلَهٗ خَيْرٌ مِّنْهَا ۚ وَمَنْ جَآءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى

نو هغۀ د پاره دی | بهتر | له هغې نه | او چا چه | راوړله | بدی | نو بدله به نۀ ملاويږی

نو هغۀ ته به د خپل عمل غوره بدله ورکولے شی، او څوک چه بدی ځان سره راوړی نو بدکارو کسانو ته

الَّذِيْنَ عَمِلُوا السَّيِّاٰتِ اِلَّا مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿٨٤﴾ اِنَّ الَّذِیْ

هغه خلقو ته | چه عملونه ئې وکړل بد | مګر موافق د هغه څۀ | چه دوی به کول | بيشکه هغه (الله) چا چه

به فقط هغه هومره بدله ورکولے شی څومره بدکارونه چه به هغوئ کول. يقيناً هغه الله چا چه په تا

فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْاٰنَ لَرَآدُّكَ اِلٰى مَعَادٍ ؕ قُلْ رَّبِّیْٓ

فرض کړو | په تا باندې | قرآن | خامخا واپس ګرځوونکے دے تا لره | طرف د واپس کيدلو ځائے ته | ووايه | زما رب

باندې (د) قرآن (حکمونه او عمل) فرض کړے دے هم هغه به تا (اصلی) مقام ته واپس ورګرځوی. (اے نبی!) ته ورته ووايه

اَعْلَمُ مَنْ جَآءَ بِالْهُدٰى وَمَنْ هُوَ فِیْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿٨٥﴾

ښۀ پوهه دے | چه څوک | راغے | په هدايت سره | او څوک دے | په ګمراهئ کښې | ښکاره

چه زما رب ښۀ پوهيږی چه چا رښتينے دين راوړے دے او څوک په ښکاره ګمراهئ کښې پروت دے.

وَمَا كُنْتَ تَرْجُوْٓا اَنْ يُّلْقٰٓى اِلَيْكَ الْكِتٰبُ اِلَّا رَحْمَةً

او تا اُمید نهٔ لرلو | چه نازل به کړے شي | ستا طرف ته | کتاب | مګر په رحمت

او ستا خو دا اُمید نهٔ وو چه دا کتاب به در باندې نازل شي ، دا خو صرف ستا دَ

مِّنْ رَّبِّكَ فَلَا تَكُوْنَنَّ ظَهِيْرًا لِّلْكٰفِرِيْنَ ﴿٨٦﴾ وَلَا يَصُدُّنَّكَ

ستا دَ ربّ | پس هیڅکله مهٔ کیږه ته | مدد ګار | دَ کافرانو | او دوئ دِ تا منع نهٔ کړي

رب رحمت وو نو تهٔ هیڅرے دَ دے کافرانو پشت پناه مهٔ کوه . او هر کله چه تا تهٔ دَ الله

عَنْ اٰيٰتِ اللّٰهِ بَعْدَ اِذْ اُنْزِلَتْ اِلَيْكَ وَادْعُ اِلٰى رَبِّكَ

دَ الله دَ آیتونو نه | پس له هغې نه | چه هر کله نازل کړے شول | ستا طرف ته | او دعوت ورکوه | طرف دَ ربّ خپل ته

حکمونه راورسیدل نو بس تهٔ خیال ساته چه دوئ تړے نه تا منع نهٔ کړے شي او دَ خپل رب طرف ته بلنه کوه

وَلَا تَكُوْنَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ﴿٨٧﴾ وَلَا تَدْعُ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ

او تهٔ هرګز مهٔ کیږه | له مشرکانو نه | او تهٔ مهٔ بله | دَ الله سره | معبود بل

او په مشرکانو کښې مهٔ شاملیږه . او دَ الله تعالیٰ سره هیڅرے دَ بل معبود بلنه مهٔ کوه

لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ اِلَّا وَجْهَهٗ ۗ

نشته دے څوک بل معبود | بے له دهٔ نه | هر څیز | هلاکیدونکے دے | دَ دهٔ دَ مخ (ذات) نه سیوا

دَ هغهٔ نه سیوا بل معبود نشته ، هر څیز فنا کیدونکے دے دَ هغهٔ نه سیوا

لَهُ الْحُكْمُ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ﴿٨٨﴾

هم دَ دهٔ دے | حکم | او هم دَ دهٔ طرف ته | به تاسو واپس کیږئ

حکم صرف دَ هغهٔ چلیږی او تاسو ټول به ورته خامخا واپس کیږئ.

| سُوْرَةُ الْعَنْكَبُوْتِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ | تِسْعٌ وَّسِتُّوْنَ اٰيَةً وَّسَبْعُ رُكُوْعَاتٍ |
|---|---|---|
| سوره عنکبوت په مکه کښې نازل شو | (شروع) دَ الله په نوم چه لوئے مهربان ډیر زیات رحم کوونکے دے | په دے کښې (۶۹) آیتونه او (۷) رکوع دی |

دَ الله په نوم شروع کوم چه لوئے مهربان دَ ډیر زیات رحم خاوند دے

الٓمّٓ ﴿١﴾ اَحَسِبَ النَّاسُ اَنْ يُّتْرَكُوْٓا اَنْ يَّقُوْلُوْٓا اٰمَنَّا

الٓمّٓ . | آیا خیال وکړو | خلقو | چه دوی به پریښودے شي | چه دوئ ووئیل | چه مونږ ایمان راوړو

الٓمّٓ . آیا دَ دے خلقو دا خیال دے چه په دومره قدرے وینا به پریښودے شي چه مونږ ایمان راوړے دے

وَهُمْ لَا يُفْتَنُوْنَ ﴿٢﴾ وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ

او دوئ به | نهٔ شي آزمائیلے | او البته مونږ آزمیښت وکړو | په هغه خلقو چه | له دوی نه وړاندې وو

او دَ دوئ به نور آزمیښت نهٔ کیږی ؟ او مونږ خو دَ دوئ نه وړاندې خلق هم آزمائیلی دی

فَلَيَعْلَمَنَّ اللّٰهُ الَّذِيْنَ صَدَقُوْا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكٰذِبِيْنَ ﴿٣﴾

نو ضرور به معلوم (ښکاره) کړي | الله | هغه خلق چه | رښتیا ئے ووئیل | او ضرور به معلوم کړي | دروغ ویونکی

نو الله تعالیٰ به خامخا رښتینی او دروغژن خلق (جدا جدا) ښکاره کوی

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّـَٔاتِ أَن يَسْبِقُونَا ۚ
آیا گمان ؤکړو | هغه خلقو چه | کوی | بد کارونه | چه وړاندې به شی دوی په مونږ باندې
آیا څوک چه بد کارونه کوی دَ هغوئ دا خیال دے چه زمونږ نه به چرته بل خوا ؤتښتی؟
سَآءَ مَا يَحْكُمُونَ ④ مَن كَانَ يَرْجُوا۟ لِقَآءَ ٱللَّهِ
بد دی | هغه څهٔ چه | دوی ئې فیصله کوی | څوک چه | اُمید لری | الله سره دَ ملاقات
ډیره غلطه اندازه ده چه دوی ئې لګوی۔ څوک چه دَ الله تعالیٰ سره دَ ملاقات اُمید ساتی
فَإِنَّ أَجَلَ ٱللَّهِ لَـَٔاتٍ ۚ وَهُوَ ٱلسَّمِيعُ
نو بیشکه | مقرر شوے وخت | دَ الله | خامخا راتلونکے دے | او هغه | اؤریدونکے
نو (پوهه دِ شی چه) دَ الله تعالیٰ مقرر شوے وخت ضرور راتلونکے دے او هغه هر څهٔ اؤری په
ٱلْعَلِيمُ ⑤ وَمَن جَـٰهَدَ فَإِنَّمَا يُجَـٰهِدُ لِنَفْسِهِۦٓ ۚ
پوهه دے | او څوک چه | جهاد کوی | نو بیشکه | دے جهاد کوی | دَ خپل ځان دَ پاره
هر څهٔ پوهه دے۔ او څوک چه محنت کوی نو هغه دَ خپل ځان (دَ فائدے) دَ پاره محنت کوی۔
إِنَّ ٱللَّهَ لَغَنِىٌّ عَنِ ٱلْعَـٰلَمِينَ ⑥ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟
بیشکه | الله | بے نیازه دے | دَ عالمونو نه | او هغه خلقو | چه ایمان ئې راوړو
یقیناً الله تعالیٰ دَ ټول کائنات نه بے پروا دے۔ او هغه خلق چه ایمان ئې راوړو
وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّـٰلِحَـٰتِ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّـَٔاتِهِمْ
او عمل ئې وکړو | نیک | مونږ به ضرور لرې کړو | له دوئ نه | بدیانې دَ دوئ
او هغوئ نیک عملونه وکړل ، مونږ به دَ هغوئ ګناهونه دَ هغوئ نه لرې کړو
وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَحْسَنَ ٱلَّذِى كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ ⑦ وَوَصَّيْنَا
او مونږ به ضرور جزا ورکړو دوئ ته | ډیره ښهٔ | دَ هغے (عمل) | چه دوی به کول | او حکم وکړو مونږ
او کوم نیک عملونه چه هغوئ کول دَ هغې ډیره ښهٔ بدله به ورکړو . او مونږ انسان ته
ٱلْإِنسَـٰنَ بِوَٰلِدَيْهِ حُسْنًا ۖ وَإِن جَـٰهَدَاكَ لِتُشْرِكَ
انسان ته | خپل مور پلار سره | دَ نیکئ کولو | او که چرے | دوی زور راچوی په تا | چه ته شریک کړے
دَ مور پلار سره دَ ښهٔ سلوک حکم ورکړے دے او (دا حکم هم ورکړے دے چه) که هغوئ دواړه تا مجبوره کړی
بِى مَا لَيْسَ لَكَ بِهِۦ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَآ ۚ إِلَىَّ مَرْجِعُكُمْ
ما سره | هغه څهٔ چه | نشته دے | تا ته | دَ هغے | څهٔ علم | نو دَ دوئ اطاعت مهٔ کوه | زما طرف ته | تاسو له واپس راتلل دی
چه ته ما سره څوک شریک جوړ کړے دَ کوم چه تاسره علم نشته نو هغوئ دا خبره مهٔ منه تاسو ټول به ما ته پستنه راځئ
فَأُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ⑧ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟
نو زهٔ به تاسو ته ؤښایم | هغه څهٔ | چه تاسو به کول | او کوم خلق چه | ایمان راوړے | او وے کړل
نو زهٔ به تاسو په خپلو کړو کارونو خبروم ۔ او څوک چه ایمان راوړی او دَ نیکئ کارونه

الصّٰلِحٰتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصّٰلِحِيْنَ ۝۹ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ

نیک کارونه | مونږ به ضرور داخل کړو دوی | په نیکانو کښې | او ځنې له خلقو نه | هغه څوک دی

کړی ، نو مونږ به ئے ضرور په نیکانو کښې شامل کړو ، او ځنې خلق داسې دی چه وائی

يَّقُوْلُ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ فَاِذَآ اُوْذِيَ فِي اللّٰهِ جَعَلَ فِتْنَةَ

چه وائی | مونږ ایمان راوړو | په الله | بیا هر کله چه | تکلیف ورکړے شو | په (لاره دَ) الله کښې | (نو) وګڼل | تکلیف ورکول

مونږ په الله تعالیٰ باندې ایمان راوړے دے خو چه دَ الله تعالیٰ په لاره کښې ورته (لږ ډیر) تکلیف ورکړے شی نو

النَّاسِ كَعَذَابِ اللّٰهِ ؕ وَلَئِنْ جَآءَ نَصْرٌ مِّنْ رَّبِّكَ

دَ خلقو | په شان دَ عذاب دَ الله | او که چرے | راشی | څۀ مدد | ستا دَ رب له طرف نه

دَ خلقو دَ لاس تکلیف داسې وګڼی لکه دَ الله تعالیٰ عذاب چه وی او که چرے ستا دَ رب له طرف نه (تاته) امداد راورسی

لَيَقُوْلُنَّ اِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ ؕ اَوَلَيْسَ اللّٰهُ بِاَعْلَمَ بِمَا

نو دوی به ضرور وائی | چه بیشکه مونږ وُو | تاسو سره | آیا نۀ دے | الله | ښۀ پوهه | په هغه څه

نو (مومنانو ته) وائی چه مونږ خو تاسو سره وُو آیا الله تعالیٰ ته هغه هر څۀ معلوم نۀ دی چه دَ

فِيْ صُدُوْرِ الْعٰلَمِيْنَ ۝۱۰ وَلَيَعْلَمَنَّ اللّٰهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا

چه په سینو کښې دی | دَ عالمونو | او ضرور به معلوم کړی | الله | هغه خلق | چه ایمان ئے راوړو

مخلوق په سینو کښې (پټ) دی ، او کوم خلقو چه ایمان راوړے دے الله تعالیٰ به ئے ضرور ښکاره کړی

وَلَيَعْلَمَنَّ الْمُنٰفِقِيْنَ ۝۱۱ وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا

او ضرور به معلوم کړی | منافقان (هم) | او وائی | هغه خلق | چه کافران دی | هغه خلقو ته | چه ایمان ئے راوړے دے

او کوم چه منافقان دی هغوی به هم ضرور ښکاره کړی. او کوم خلق چه کافران دی هغوی مومنانو ته وائی چه زمونږ

اتَّبِعُوْا سَبِيْلَنَا وَلْنَحْمِلْ خَطٰيٰكُمْ ؕ وَمَا هُمْ بِحٰمِلِيْنَ

چه تاسو پیروی وکړئ | زمونږ دَ لارې | او مونږ به اوچت کړو | ستاسو ګناهونه | او نۀ دی دوی | اوچتونکی

مسلک اختیار کړئ او ستاسو دَ ګناهونو پیټی زمونږ په ذمه شو ، حال دا دے چه دوی دَ هغوی له ګناهونو

مِنْ خَطٰيٰهُمْ مِّنْ شَيْءٍ ؕ اِنَّهُمْ لَكٰذِبُوْنَ ۝۱۲ وَلَيَحْمِلُنَّ

له ګناهونو دَ هغوی نه | دَ څۀ شیز | بیشکه دوی | خو دروغژن دی | او خامخا به دوی اوچتوی

نه ذرے قدر له هم په ځان اخیستے نۀ شی (بلکه) دوی سراسر دروغژن دی. او دوی به خپل پیټی هم

اَثْقَالَهُمْ وَاَثْقَالًا مَّعَ اَثْقَالِهِمْ ؗ وَلَيُسْئَلُنَّ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ

خپل بارونه | او بارونه | سره دَ بارونو خپلو | او ضرور به له دوی نه تپوس کولے شی | په ورځ دَ قیامت

اوچت کړی وی او دَ خپلو سره نور پیټی هم ، او دَ قیامت په ورځ به ترے نه دَ دے

عَمَّا كَانُوْا يَفْتَرُوْنَ ۝۱۳ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا نُوْحًا اِلٰى قَوْمِهٖ فَلَبِثَ ع ۱۳ ۱۲

له هغه څۀ نه | چه دوی به دروغ جوړول | او بیشکه | مونږ ولیږلو | نوح | دَ ده دَ قوم طرف ته | نو دے پاتے شو

دروغو جوړولو په حقله ضرور تپوس کیږی. او مونږ نوح خپل قوم ته ولیږلو نو هغه به

فِيْهِمْ اَلْفَ سَنَةٍ اِلَّا خَمْسِيْنَ عَامًا ؕ فَاَخَذَهُمُ الطُّوْفَانُ
په دوی کښې | زر | کلونه | مګر | پنځوس | کاله (کم) | پس ونیول دوی | طوفان
کښې پنځوس کم زر کاله پاتې شو ، نو بیا هغوئ طوفان راونیول
وَهُمْ ظٰلِمُوْنَ ﴿١٤﴾ فَاَنْجَيْنٰهُ وَاَصْحٰبَ السَّفِيْنَةِ وَجَعَلْنٰهَآ
او دوی | ظالمان وو | بیا مونږ نجات ورکړو ده ته | او کشتۍ والو ته | او جوړه کړه مونږ دا
او د هغه خلق خپ ظالمان وو ، بیا مونږ هغه او په کشتۍ کښې سواره ټول بچ کړل ، او دا واقعه مو د ټولې
اٰيَةً لِّلْعٰلَمِيْنَ ﴿١٥﴾ وَاِبْرٰهِيْمَ اِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اعْبُدُوا اللّٰهَ
نخښه | د پاره د عالمونو | او ابراهیم | هر کله چه ده ووئیل | خپل قوم ته | چه عبادت کوئ | د الله
دنیا د پاره عبرت وګرځوله ۔ او ابراهیم مو ولیږلو چه خپل قوم ته ئې ووئیل چه د الله تعالی عبادت کوئ
وَاتَّقُوْهُ ؕ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿١٦﴾ اِنَّمَا
او ویریږئ ده نه | دا | ډیره ښه ده | تاسو د پاره | که چرے | تاسو پوهیږئ ؟ | بیشکه
او د هغه نه ویره کوئ ، دا خبره تاسو د پاره غوره ده که تاسو پوهیږئ ؟ تاسو الله تعالی
تَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اَوْثَانًا وَّتَخْلُقُوْنَ اِفْكًا ؕ اِنَّ الَّذِيْنَ
تاسو عبادت کوئ | سیوا | د الله نه | د بتانو | او تړئ تاسو | دروغ | بیشکه | هغه خلق چه
هیر کړے دے او د بتانو په عبادت پسے شوی یئ او د ځان نه دروغ تراشئ ، تاسو چه د الله تعالی
تَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ لَا يَمْلِكُوْنَ لَكُمْ رِزْقًا فَابْتَغُوْا
تاسو ئې بندګی کوئ | سیوا | د الله نه | دوی اختیار نه لری | تاسو د پاره | د رزق | پس تاسو ولټوئ
نه سیوا د نورو چا عبادت نه کوئ نو هغوئ تاسو له هیڅ روزی درکولے نه شی نو خپل رزق
عِنْدَ اللّٰهِ الرِّزْقَ وَاعْبُدُوْهُ وَاشْكُرُوْا لَهٗ ؕ اِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ﴿١٧﴾
د الله سره | رزق | او عبادت وکړئ د ده | او شکر وکړئ | د ده | هم د ده طرفته | تاسو له واپس تلل دی
د الله تعالی سره ولټوئ او د هغه عبادت کوئ او د هغه شکر ادا کوئ او هغه ته به پسته ورځئ ۔
وَاِنْ تُكَذِّبُوْا فَقَدْ كَذَّبَ اُمَمٌ مِّنْ قَبْلِكُمْ ؕ وَمَا
او که چرے | دروغ ګڼړئ تاسو | نو بیشکه دروغ ګڼړلی وو | ډیرو امتونو | له تاسو نه وړاندې (هم) | او نه دی
او که چرے تاسو (حقه خبره) دروغ ګڼړئ نو (دا څه نوے خبره نه ده) تاسو نه وړاندې هم ډیرو قومونو دروغ ګڼړلے ده ، او د
عَلَى الرَّسُوْلِ اِلَّا الْبَلٰغُ الْمُبِيْنُ ﴿١٨﴾ اَوَلَمْ يَرَوْا كَيْفَ يُبْدِئُ
په پیغمبر | مګر پیغام رسول | ښکاره | آیا نه دی کتلی دوی | چه څنګه | په اول ځل پیدا کوی
پیغمبر په ذمه خو بس خپل پیغام ښکاره رسول دی ۔ آیا دوی ته خلقت نه معلومه نه ده چه الله تعالی څنګه په اول ځل
اللّٰهُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيْدُهٗ ؕ اِنَّ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيْرٌ ﴿١٩﴾ قُلْ
الله | مخلوق | بیا به دوباره پیدا کړی دا | بیشکه دا | الله ته | آسان دی | ووایه
مخلوق پیدا کوی او بیا به ئے څنګه سر دوباره پیدا کوی ؟ دا کار الله تعالی ته ډیر آسان دے ۔ ووایه

سِيْرُوْا فِى الْاَرْضِ فَانْظُرُوْا كَيْفَ بَدَاَ الْخَلْقَ ثُمَّ اللّٰهُ
وګرځئ | په زمکه کښې | بیا وګورئ | چه څنګه | په اول ځل پیدا کړو | مخلوق | بیا به الله
چه په ملک کښې وګرځئ نو وګورئ چه الله تعالیٰ څنګه په اول ځل مخلوق پیدا کړے دے، بیا به هم الله
يُنْشِئُ النَّشْاَةَ الْاٰخِرَةَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَیْءٍ قَدِيْرٌ ٢٠
پیدا کړی | پیدا کول | په دویم ځل | بیشکه الله | په هر څیز باندې | قادر دے۔
مخلوق په دویم ځل پیدا کړی ، بیشکه الله تعالیٰ په هر څیز باندې قدرت لری۔
يُعَذِّبُ مَنْ يَّشَآءُ وَيَرْحَمُ مَنْ يَّشَآءُ ۚ وَاِلَيْهِ تُقْلَبُوْنَ ٢١
ځ به عذاب ورکړی | چاله چه وغواړی | او رحم به وکړی | په چا چه وغواړی | او د هٔ طرف ته به | تاسو بیرته ګرځولے شئ
هغه چاله چه غواړی عذاب ورکوی او چا باندې چه غواړی رحم کوی او هغهٔ ته به تاسو ټول بیرته ورځئ۔
وَمَآ اَنْتُمْ بِمُعْجِزِيْنَ فِى الْاَرْضِ وَلَا فِى السَّمَآءِ ۫ وَمَا
او نهٔ یئ | تاسو | عاجز کوونکی | په زمکه کښې | او نهٔ | په آسمان کښې | او نشته دے
او تاسو نهٔ په زمکه او نهٔ د آسمان د پاسه د هغهٔ مقابله کولے شئ۔ او د الله تعالیٰ
لَكُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ مِنْ وَّلِیٍّ وَّلَا نَصِيْرٍ ٢٢ ۧ وَالَّذِيْنَ ع ٢ ٩ ١٤
تاسو د پاره | سیوا | د الله نه | څوک دوست | او نهٔ (څوک) مددګار | او کوم خلق چه
نه سیوا هیڅوک ستاسو کارساز او مددګار نشته۔ او څوک چه د
كَفَرُوْا بِاٰيٰتِ اللّٰهِ وَلِقَآئِهٖۤ اُولٰٓئِكَ يَئِسُوْا مِنْ رَّحْمَتِیْ
منکر دی | د آیتونو | د الله | او د دهٔ د ملاقات | هم دا خلق | نا اُمیده شول | زما د رحمت نه
الله تعالیٰ د آیتونو او د هغهٔ د ملاقات نه انکار کوی ، دا سے خلق زما د رحمت نه نا اُمیده دی۔
وَاُولٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ٢٣ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهٖۤ
او هم دے خلقو د پاره دے | عذاب | دردناک | پس نهٔ وو | جواب | د دهٔ د قوم
او هم دغه خلق دی چه دردناک عذاب ورله مقرر دے۔ نو د ابراهیمؑ د قوم د طرف نه بس دا (یو)
اِلَّاۤ اَنْ قَالُوا اقْتُلُوْهُ اَوْ حَرِّقُوْهُ فَاَنْجٰىهُ اللّٰهُ مِنَ النَّارِ ؕ
مګر دا چه | دوی ووئیل | تاسو و وژنئ دے | یا وسوزوئ دے | پس خلاص ورکړو دهٔ ته الله | له اور نه
جواب وو چه دے مړ کړئ یا ئے وسوزوئ مګر الله تعالیٰ هغه د اور د عذاب نه بچ کړو
اِنَّ فِیْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ٢٤ وَقَالَ اِنَّمَا اتَّخَذْتُمْ
بیشکه | په دے کښې | نخښے دی | د پاره د هغه قوم | چه ایمان راوړی | او دهٔ ووئیل | بیشکه تاسو نیولی دی
بیشکه چه په دے کښے د مؤمنانو د پاره ډیرے نخښے دی۔ او ابراهیمؑ ووئیل چه تاسو د الله تعالیٰ
مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ اَوْثَانًا ۙ مَّوَدَّةَ بَيْنِكُمْ فِى الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۚ
سیوا | د الله نه | بتان | (په وجه د) دوستئ | په خپل مینځ کښې | په ژوندون د دنیا کښے
نه بغیر ځان له چه کوم بتان خوښ کړی دی نو دا ستاسو د دنیا د ژوند محبت په وجه دے،

ثُمَّ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ يَكْفُرُ بَعْضُكُمْ بِبَعْضٍ وَّيَلْعَنُ
بیا به | په ورځ | دَ قیامت | انکار کوی | ځنې له تاسو نه | دَ ځنو | او لعنت به کوی
بیا به دَ قیامت په ورځ دَ یو بل مخالف شئ ، او په یو بل به
بَعْضُكُمْ بَعْضًا ز وَّمَاْوٰىكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُمْ
په تاسو کښې ځنې | په ځنو باندې | او ځائے به ستاسو | دوزخ وی | او نهٔ (به وی) | تاسو دَ پاره
لعنتونه وایئ ، او ستاسو ټیکاونړه به دوزخ وی ، او هیڅوک به درسره
مِّنْ نّٰصِرِيْنَ ﴿٢٥﴾ قلے فَاٰمَنَ لَهٗ لُوْطٌ م وَقَالَ اِنِّيْ مُهَاجِرٌ
څوک مددګار | پس ایمان راوړو | په دهٔ | لوط ؑ | او وُئے وئیل | بیشکه زهٔ | هجرت کوونکے یم
امداد نهٔ کوئی ، نو لوط ؑ دَ هغهٔ تصدیق وکړو ، او ابراهیم ؑ ووئیل چه زهٔ دَ خپل رب دَ پاره وطن
اِلٰى رَبِّيْ ط اِنَّهٗ هُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿٢٦﴾ وَوَهَبْنَا لَهٗٓ اِسْحٰقَ
خپل رب طرف ته | بیشکه هم دے دے | غالب | دَ حکمت خاوند | او مونږ عطا کړل | دهٔ ته | اسحاق ؑ
پریږدم ، هغه ډیر زبردست دے دَ حکمتونو خاوند دے ۔ او مونږ ورته (ځوئے) اسحاق ؑ او (نوسے)
وَيَعْقُوْبَ وَجَعَلْنَا فِيْ ذُرِّيَّتِهِ النُّبُوَّةَ وَالْكِتٰبَ
او یعقوب ؑ | او کیښودلو مونږ | دَ دهٔ په اولاد کښې | نبوت | او کتاب
یعقوب ؑ ورکړو ، او دَ هغهٔ په اولاد کښې مو دَ پیغمبرئ او دَ کتاب سلسله جاری وُساتله
وَاٰتَيْنٰهُ اَجْرَهٗ فِي الدُّنْيَا ج وَاِنَّهٗ فِي الْاٰخِرَةِ
او ورکړو مونږ دهٔ ته | دَ دے اجر | په دنیا کښې | او بیشکه دے به | په آخرت کښې
او هغهٔ له مو په دُنیا کښې هم غټ اجر ورکړو ، او په آخرت کښې به (هم) په نیکانو
لَمِنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿٢٧﴾ وَلُوْطًا اِذْ قَالَ لِقَوْمِهٖٓ اِنَّكُمْ لَتَاْتُوْنَ
له صالحانو نه وی | او (مونږ ولیږلو) لوط ؑ | هر کله چه دهٔ ووئیل | خپل قوم ته | بیشکه تاسو | کوئ
خلقو کښې شمیر وی ۔ او لوط ؑ مو پیغمبر کړو کله چه هغهٔ خپل قوم ته ووئیل چه آیا تاسو داسے دَ
الْفَاحِشَةَ ز مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ اَحَدٍ مِّنَ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٢٨﴾
کار دَ بے حیائئ | چه نهٔ دے کړے وړاندې له تاسو نه | دا کار | هیڅ کس | له جهان دَ خلقو نه ۔
بے حیائئ کار کوئ چه تاسو نه وړاندې په ټوله دُنیا کښې هیچا بل چا نهٔ دے کړے ؟
اَئِنَّكُمْ لَتَاْتُوْنَ الرِّجَالَ وَتَقْطَعُوْنَ السَّبِيْلَ لا ە
آیا تاسو (خلق) | راځئ | سړو ته ؟ | او وهئ | لارے
تاسو دَ نارینوُ سره بد فعلی کوئ ، او لارے شُوکوئ
وَتَاْتُوْنَ فِيْ نَادِيْكُمُ الْمُنْكَرَ ط فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهٖٓ
او تاسو کوئ | په خپلو محفلونو کښې | خراب کارونه | پس نهٔ وو | جواب | دَ دهٔ دَ قوم
او په ډک مجلس کښې نامناسب کارونه کوئ ۔ نو دَ قوم جواب ورته بس یوازے

وقف لازم

إِلَّآ أَن قَالُوا ائْتِنَا بِعَذَابِ اللَّهِ

مګر | داچه | دوی دوویل | راوله په موږ | عذاب | دَ الله

دا وو چه ځو (لاړ شه) ته دَ الله تعالیٰ هغه عذاب راوله

إِن كُنتَ مِنَ الصَّٰدِقِينَ ﴿٢٩﴾ قَالَ رَبِّ انصُرْنِي

که چیرے یې ته | له رښتیا ویونکو نه | ده وویل | اے زماربه! | مدد راکړه ماته

که چیرے ته په خپله وعده کښې رښتینے یې؟ لوط دعا وکړه چه اے زماربه! ته دَ دے

عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِدِينَ ﴿٣٠﴾ وَلَمَّا جَآءَتْ رُسُلُنَآ إِبْرَٰهِيمَ ع ۱۵/۳

په قوم | دَ مفسدانو | او هرکله چه | راغلے | زموږ رالیږلے شوے (فرښتے) | ابراهیم ته

فساد یانو په مقابله کښې زما مدد وکړه. او کله وخت چه زموږ فرښتو ابراهیم ته (دَ خوشے پیدا کیدلو)

بِالْبُشْرَىٰ قَالُوٓا إِنَّا مُهْلِكُوٓا أَهْلِ هَٰذِهِ الْقَرْيَةِ إِنَّ

په زیری سره | (نو) دوی وویل | بیشکه موږ | هلاکوونکی یو | دَ دے کلی اوسیدونکو لره | بیشکه

زیرے یوړو نو دا ئے هم ورته وویل چه موږ خو دَ دغے کلی خلق تباه کول غواړو ځکه چه

أَهْلَهَا كَانُوا ظَٰلِمِينَ ﴿٣١﴾ قَالَ إِنَّ فِيهَا لُوطًا قَالُوا

اوسیدونکی دَ دے | دو | ظالمان | ده وویل | بیشکه | په هغې کښې | لوط (هم) دے | دوی وویل

دغه خلق ډیر بد عمله دی. ابراهیم ورته وویل چه هلته خو لوط اوسیږی، هغوی وویل

نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَن فِيهَا لَنُنَجِّيَنَّهُۥ وَأَهْلَهُۥٓ

موږ | ښه پوهه یو | په هغه چا چه | په هغې کښې دی | موږ به ضرور نجات ورکړو ده ته | او دَ ده دَ کور خلقو ته

چه موږ ته ښه معلوم دی چه په هغې کښې څوک څوک دی موږ به لوط او دَ هغه دَ کور خلق ضرور بچ کړو

إِلَّا امْرَأَتَهُۥ كَانَتْ مِنَ الْغَٰبِرِينَ ﴿٣٢﴾ وَلَمَّآ أَن جَآءَتْ

سیوا | دَ ده دَ بی بی نه | وی به هغه | له وروستو پاتے کیدونکو نه | او هرکله چه | راغلے

خو یوازے ښځه به ئے په پاتے کیدونکی کښې وی، او هرکله چه لوط ته زموږ فرښتے

رُسُلُنَا لُوطًا سِيٓءَ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا وَقَالُوا

زموږ فرښتے | لوط ته | نو غمژن شو | په وجه دَ دوی | او تنګ شو | دَ دوی په وجه | په زړه کښې | او دوی وویل

راغلے نو هغه پورے غمژن شو او زړه ئے لنړ تنګ شو او فرښتو وویل

لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ إِنَّا مُنَجُّوكَ وَأَهْلَكَ إِلَّا

مه ویریږه | او مه غمژن کیږه | بیشکه موږ به | نجات درکړونکی یو تاته | او ستا دَ کور خلقو ته | سیوا

چه ته اندیښنه او غم مه کوه، موږ به تا او ستا دَ کور خلق ضرور بچ کړو، خو یوه

امْرَأَتَكَ كَانَتْ مِنَ الْغَٰبِرِينَ ﴿٣٣﴾ إِنَّا مُنزِلُونَ عَلَىٰٓ أَهْلِ

ستا دَ بی بی نه | وی به هغه | له وروستو پاتے کیدونکو نه | بیشکه موږ | نازلوونکی یو | په اوسیدونکو

ستا ښځه چه دَ نورو پاتے کیدونکو سره به وروستو پاتے کیږی، موږ به دَ دے کلی په خلقو باندے

هٰذِهِ الْقَرْيَةِ رِجْزًا مِّنَ السَّمَآءِ بِمَا كَانُوْا يَفْسُقُوْنَ ﴿٣٤﴾

دَ دِے کلی | عذاب | له آسمان نه | په دے وجه چه | دوی به بدکاری کوله

دَ بره نه عذاب راکوزوو ، ځکه چه دوی بدعمله دی۔

وَلَقَدْ تَّرَكْنَا مِنْهَآ اٰيَةً ۢ بَيِّنَةً لِّقَوْمٍ يَّعْقِلُوْنَ ﴿٣٥﴾

او بیشکه مونږ پریښودله | له دغه کلی نه | نخښه | واضحه | دَپاره دَهغه خلقو | چه دَ عقل نه کار اخلی

او مونږ دَ دغے (تباه شوی) کلی څۀ ښکاره نخښے دَ عقلمندو دَپاره تراوسه پریښودی دی۔

وَاِلٰى مَدْيَنَ اَخَاهُمْ شُعَيْبًا ۙ فَقَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ

او (مونږ ولیږلو) دَمدین طرف ته | دَ دوی ورور | شعیب | نو دۀ ووئیل | اے زما قومه! | عبادت وکړئ | دَ الله

او دَمدین خلقو ته مو دَهغوی ورور شعیبؑ ولیږلو ، نو هغۀ ورته ووئیل اے زما قومه ! تاسو الله تعالیٰ عبادت کوئ

وَارْجُوا الْيَوْمَ الْاٰخِرَ وَلَا تَعْثَوْا فِى الْاَرْضِ مُفْسِدِيْنَ ﴿٣٦﴾

او اُمید لرئ | دَ ورځے | دَ آخرت | او مۀ ګرځئ تاسو | په زمکه کښے | فساد کوونکی۔

او دَ آخرت دَ ورځے اُمید ساتئ او په ملک کښے فساد مۀ کوئ۔

فَكَذَّبُوْهُ فَاَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَاَصْبَحُوْا فِىْ دَارِهِمْ

پس دوی دروغژن وګڼلو دۀ لره | پس ونیول دوی لره | زلزلے | پس دوی شول په وخت دَ صبا | په خپلو کورونو کښے

نو هغوی شعیبؑ دروغژن وګڼلو نو زلزلے راګیر کړل ، او هغوی سحر په خپلو کورونو کښے پړمخے

جٰثِمِيْنَ ﴿٣٧﴾ وَعَادًا وَّثَمُوْدَا۠ وَقَدْ تَّبَيَّنَ لَكُمْ مِّنْ مَّسٰكِنِهِمْ

پړمخے پریوتلی | او (هلاک مو کړل) عاد | او ثمود | او (دا) واضح شو | تاسو ته | دَ دوی له کورونو نه

پراتۀ وو ۔ او عاد او ثمود مو هلاک کړل او دغه تباهی خو ورته دَهغوی باقی پاتے کورونو نه ښکاره ده

وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطٰنُ اَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيْلِ

او ښائسته کړی وو دَ دوی دَپاره | شیطان | عملونه دَ دوی | پس دۀ منع کړی ؤ دوی | دَ لارے نه

او شیطان ورته خپل (بد) کارونه ښائسته ښکاره کړی وو نو هغوی ئے دَ سمے لارے نه منع کړی ؤ

وَكَانُوْا مُسْتَبْصِرِيْنَ ﴿٣٨﴾ وَقَارُوْنَ وَفِرْعَوْنَ وَهَامٰنَ

او ؤ دوی | هوښیار | او قارون | او فرعون | او هامان (مو هم هلاک کړل)

سره دَ دے چه هغوی ډیر هوښیاران وو ، او قارون او فرعون او هامان مو هم هلاک کړل

وَلَقَدْ جَآءَهُمْ مُّوْسٰى بِالْبَيِّنٰتِ فَاسْتَكْبَرُوْا فِى الْاَرْضِ

او بیشکه راغلے وو دوی ته | موسیٰؑ | په واضحه نخښو سره | نو دوی تکبر وکړو | په زمکه کښے

او هغوی ته موسیٰؑ ځرګندے نخښے ورسوے ، خو هغوی ملک کښے سرکشی کوله

وَمَا كَانُوْا سٰبِقِيْنَ ﴿٣٩﴾ فَكُلًّا اَخَذْنَا بِذَنْۢبِهٖ ۚ فَمِنْهُمْ

او نۀ | ؤ دوی | وړاندے وتونکی | پس هر یو | مونږ ونیولو | دَ دۀ په ګناه | نو په دوی کښے (ځنی)

او هغوی زمونږ (دَ نیولو) نه وړاندے تښتیدے شول . نو مونږ تول دَهغوی دَګناهونو په وجه ونیول ، نو په ځنو باند

مَنْ اَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا ۚ وَمِنْهُمْ مَّنْ اَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ ۚ
هغه دی | چه را واستولو مونږ | په هغوی باندې | د کاڼو باران | او ځنې له دوئ نه | هغه څوک وو | چه ونیولو هغه لره | سخت آواز
څو مونږ کاڼي ورورول ، او څوک یې چغې راونیول .

وَمِنْهُمْ مَّنْ خَسَفْنَا بِهِ الْاَرْضَ ۚ وَمِنْهُمْ مَّنْ
او ځنې له دوئ نه | هغه څوک وو | چه ښکته یو تلل مونږ | هغوی | په زمکه (کښې) | او ځنې له دوئ نه | هغه څوک وو
او څه داسې وو چه مونږ هغوی په زمکه ورننویستل ، او څه خلق مونږ غرق

اَغْرَقْنَا ۚ وَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلٰكِنْ كَانُوْٓا اَنْفُسَهُمْ
چه غرق کړل مونږ | او نه دے | الله (داسې) | چه ظلم یې کولو په دوی | لیکن | دوی به | په خپلو ځانونو
کړل ، او الله تعالیٰ په هغوی ظلم نه دے کړے بلکه هغوی په خپله په ځانونو

يَظْلِمُوْنَ ﴿٤٠﴾ مَثَلُ الَّذِيْنَ اتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اَوْلِيَآءَ
ظلم کولو | مثال | د هغو خلقو | چه ونیول | سیوا | د الله نه | (نور) دوستان
ظلم کولو ، کومو خلقو چه الله تعالیٰ پریښودے دے او نور معبودان یې جوړ کړی دی

كَمَثَلِ الْعَنْكَبُوْتِ ۚ اِتَّخَذَتْ بَيْتًا ۗ وَاِنَّ اَوْهَنَ الْبُيُوْتِ
په شان د مثال | د جولاګی دے | چه جوړ یې کړو | یو کور | او بیشکه | ډیر زیات کمزورے د کورونو نه
د هغوی مثال د جولاګی دے چه هغه ځان له یوه جاله جوړه کړه ، او په کورونو کښې کمزورے کور

لَبَيْتُ الْعَنْكَبُوْتِ ۘ لَوْ كَانُوْا يَعْلَمُوْنَ ﴿٤١﴾ اِنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ
کور | د جولاګی دے | کاش ! | دوی پوهیدلے | بیشکه الله | پوهه دے
د جولاګی کور دے ، کاش ! هغوی په دے خبره پوهیدلے . بیشکه الله تعالیٰ ته هغه ټول څیزونه

وقف لازم

مَا يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِهٖ مِنْ شَيْءٍ ۗ وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿٤٢﴾
په هغه څه چه دوی یې بلی | سیوا د الله نه | هر څیز چه وی | او دے | غالب | خاوند د حکمت دے
معلوم دی چه دوی یې د الله تعالیٰ نه بغیر بلنه کوی او هغه د قدرت او د حکمتونو خاوند دے .

وَتِلْكَ الْاَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ ۚ وَمَا يَعْقِلُهَآ اِلَّا
او دا | مثالونه دی | مونږ بیانوو دا | خلقو د پاره | او نه پوهیږی په دے باندے | مګر
او دا هغه مثالونه دی چه مونږ یې خلقو ته بیانوو . او په دے باندے هغه خلق پوهیږی چه

الْعٰلِمُوْنَ ﴿٤٣﴾ خَلَقَ اللّٰهُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ ۗ
پوهه خلق | پیدا کړل | الله | آسمانونه | او زمکه | په رښتیا سره
د پوهے خاوندان دی . الله تعالیٰ آسمانونه او زمکه ډیر په مناسبه طریقه پیدا کړی دی .

اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِّلْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٤٤﴾
بیشکه | په دے کښې | نخښه ده | مؤمنانو د پاره
په دے کښې مؤمنانو د پاره عظیم دلیل پروت دے .